

GRADIVO ZA SEJO SKUPŠČINE

Na aprilski seji bodo delegati v zborih Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje obravnavali naslednja vprašanja:

I. IZ PRISTOJNOSTI SKUPŠČINE MESTA LJUBLJANE:

- osnutek odloka o zaščiti zavarovalnih območij vodnih virov v Ljubljani

II. IZ PRISTOJNOSTI SKUPŠČINE OBČINE:

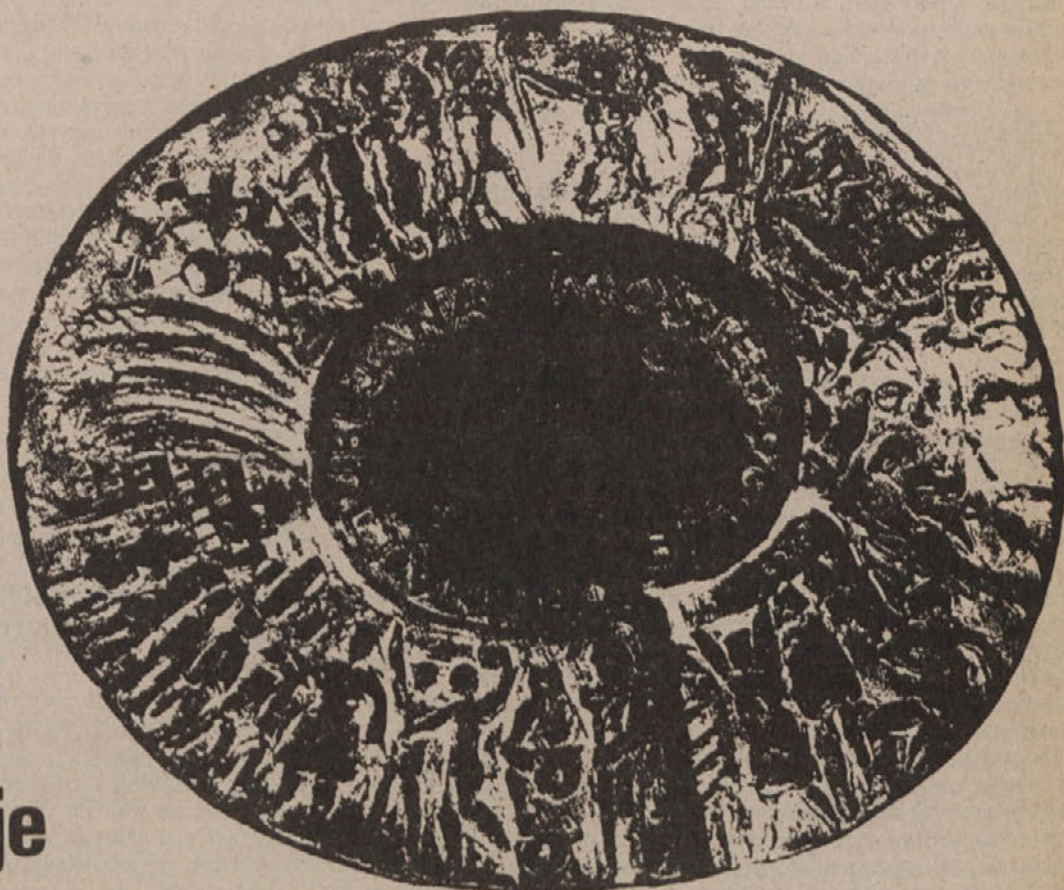
1. Poročilo družbenega pravobranilca samoupravljanja za leto 1976
 - poročilo o delu mestnega javnega pravobranilstva v Ljubljani za leto 1976

- poročilo o delu občinskega javnega tožilstva v Ljubljani za leto 1976

- poročilo o delu Postaje milice za leto 1976

2. Problematika v zvezi z ureditvijo kompleksa Urh ter program sanacije
3. Predlog sklepov o poslovnih časih VVZ
4. Predlog sklepa o imenovanju enote VVZ Kodeljevo v Štepanjskem naselju
5. Kadrovske zadeve
6. Predlog sklepa o podelitvi priznanj in nagrad občine za leto 1976

**27. april,
praznik
občine
Moste-Polje**

POROČILO DRUŽBENEGA PRAVOBRANILCA SAMOUPRAVLJANJA

OBČIN LJUBLJANA-CENTER, LJUBLJANA-MOSTE-POLJE,
LJUBLJANA-ŠIŠKA, LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK, LITIJA IN
GROSUPLJE

O DELU IN POJAVIH NA PODROČJU VARSTVA SAMO-
UPRAVNIH PRAVIC DELOVNIH LJUDI IN DRUŽBENE LAST-
NINE

za obdobje 1. V. 1976 – 31. 12. 1976

I. NALOGE, PRISTOJNOST IN METODE DELA DRUŽBENEGA PRAVOBRANILCA SAMOUPRAVLJANJA V LJUBLJANI

Posebno varstvo samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbenega premoženja je predvideno v 10. členu ustave SFRJ, po katerem socialistična družbenoekonomska ureditev temelji na svobodnem združenem delu s produkcijskimi sredstvi, ki so družbena lastnina, ter na samoupravljanju delavcev v proizvodnji in delitvi družbenega proizvoda v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in v družbeni reprodukciji v celoti.

Poleg drugih posebnih organov in organizacij, ki skrbijo za družbeno zaščito samoupravnih pravic in družbene lastnine, je ustanovljena tudi institucija Družbeni pravobranilec samoupravljanja, da bi se uresničevala določila iz člena 129. Ustave SFRJ, kjer je izrecno citirano posebno družbeno varstvo tema dvema kategorijama.

Načela o položaju, pravicah in dolžnostih družbenega pravobranilca samoupravljanja ureja federacija z zveznim zakonom o družbenem pravobranilcu samoupravljanja, republiški pa z republiškimi oziroma pokrajinskimi zakoni. Zakon o družbenem pravobranilcu samoupravljanja SR Slovenije je bil objavljen 1. VIII. 1975 v Uradnem listu SRS št. 21.

Temeljna funkcija Družbenega pravobranilca samoupravljanja je torej ščititi samoupravne pravice delovnih ljudi in družbeno lastnino pred vsemi kršitvami, nepravilnostmi in zlorabami. Iz tega sledi, da družbeni pravobranilec samoupravljanja ščiti temeljne pridobitve naše družbene ureditve – to je samoupravljanje v vseh svojih oblikah in na vseh nivojih organiziranja, kot tudi družbeno lastnino kot bistveno materialno predpostavko naše družbene ekonomske ureditve.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja ne deluje po klasičnih metodah in s sredstvi državnih organov, ampak je v njegovi funkciji bolj poudarjen in izpostavljen družbeni in samoupravni značaj in njegova direktna zveza v vsaki konkretni akciji in ukrepu z delovnimi ljudmi in občani, njihovimi samopravnimi organi, organi samoupravne delavske kontrole, z družbenopolitičnimi organizacijami in z družbenopolitičnimi skupnostmi.

Pri opravljanju svoje funkcije družbeni pravobranilec samoupravljanja izhaja iz temeljnih norm naše družbe, ki v svoj center postavlja človeka oziroma neposrednega proizvajalca.

Družbeno pravni subjekti, proti katerim in za katere družbeni pravobranilec samoupravljanja opravlja svojo funkcijo varstva samoupravnih pravic in varstva družbenega premoženja, je delovni človek in občan.

Na podlagi ustave in Zakona o družbenem pravobranilcu samoupravljanja oziroma zakonskih pooblastil družbeni pravobranilec samoupravljanja razpolaga z vrsto ukrepov, iniciativ in pravnih sredstev za doseg varstva samoupravnih pravic delovnih ljudi in varstva družbenega premoženja. Iz dosedanje prakse povzemamo naslednje ukrepe in pravna sredstva, ki se jih je družbeni pravobranilec samoupravljanja najpogosteje posluževal:

– udeležba na sestankih organov upravljanja,

- pregled samoupravnih splošnih aktov OZD in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti,
- izdaja pobud organom upravljanja za spremembo oziroma sanacijo stanja,
- posredovanje informacij in poročil družbenopolitičnim organizacijam družbenopolitični skupnosti in OZD,
- skupni sestanki in dogovarjanja s sodiščem združenega dela, javnim tožilstvom in drugimi pravosodnimi organi,
- sodelovanje s SDK, UJV, inšpekcijskimi organi,
- izdaja mnenj, nasvetov, pravna pomoč in drugo.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja deluje na lastno pobudo, na pobudo delavcev, družbenopolitičnih organizacij in drugih samoupravnih dejavnikov.

Pri opravljanju svoje funkcije družbeni pravobranilec samoupravljanja tesno sodeluje z družbenopolitičnimi organizacijami in organi samoupravljanja. Brez tega sodelovanja ni uspešnega razreševanja pomembnejših vprašanj v določeni sredini.

Zlasti je odločilna povezanost med družbenim pravobranilcem samoupravljanja in osnovnimi organizacijami sindikata. Iz mnogih primerov lahko povzamemo, da so samoupravna organiziranost, samoupravni akti in medsebojni odnosi odraz organiziranosti sindikalne organizacije in drugih družbenopolitičnih organizacij. V TOZD, kjer je sindikalna organizacija aktivna, so navadno tudi samoupravni akti vsebinsko dobri in medsebojni odnosi urejeni. Sindikalna organizacija lahko preprečuje, da se samoupravni sporazumi spremenijo v sredstvo oblasti posameznih upravljalških skupin nad delavci in da se pod videzom samoupravnega sporazumevanja legalizirajo protisamoupravljalški odnosi. Povezovanje oziroma sodelovanje z osnovno organizacijo sindikata je pri našem delu nujna. Zaradi tega družbeni pravobranilec samoupravljanja hkrati ko izda pobudo samoupravnim organom TOZD, posreduje svoje pobude tudi osnovnim organizacijam sindikata.

Pri svoji delovni usmeritvi se je družbeni pravobranilec samoupravljanja poleg zakonskih in ustavnih pooblastil oslanjal tudi na stališča in ugotovitve skupščine SR Slovenije z dne 31. III. 1976, ki jih je sprejela na podlagi poročila Družbenega pravobranilca samoupravljanja SR Slovenije.

Vsebina dela družbenega pravobranilca samoupravljanja je v začetnem obdobju bila usmerjena v spore iz medsebojnih razmerij delavcev v združenem delu (teh je bilo v mesecu aprilu, maju in juniju 1976 preko 90 %), v drugi polovici leta pa se je usmerilo tudi v dejavnost varovanja družbenega premoženja in razreševanje in proučevanje ustreznosti samoupravne organiziranosti oziroma statusnih vprašanj OZD. K temu je kvalitetno pripomoglo sodelovanje s sodiščem združenega dela, javnim tožilcem, rednimi sodišči, organi pregona, službo družbenega knjigovodstva, komisijami za družbeno nadzorstvo in drugimi.

Metode dela družbenega pravobranilca samoupravljanja oblikuje in narekuje življenje samo in izkušnje. Družbeni pravobranilec samoupravljanja v Ljubljani se je pri snovanju načina in metod dela oslonil na izkušnje drugih družbenih pravobranilcev samoupravljanja v Sloveniji, ki so pričeli z delom že v letu 1975 in na izkušnje vsakodnevnih prakse.

V dosedanjem delu smo kontaktirali s skupščinami in skupščinskimi organi občin in mesta Ljubljana, na območju katerih delujemo, enako z organi družbenopolitičnih organizacij. Seznanjali smo jih z napakami v posameznih organizacijah združenega dela in s pobudami, ki smo jih dajali, da se napake odpravijo. Nekateri primere pa smo reševali skupno. Toda naše dosedanje sodelovanje še ne pomeni, da so naše akcije bile vedno usklajene. Tekom našega dosedanjega dela pa smo se prepričali, da je naše delo uspešnejše tam, kjer organiziranost in delovanje subjektivnih sil temelji na dokumentih zveze komunistov in zveze sindikatov.

Polletne izkušnje preteklega leta so odkrile vrsto vrzeli v naši praksi, kar bo vsekakor služilo bodoči usmeritvi. Iz več ali manj ključnih ugotovitev stanja na podlagi pobud delavcev prehajamo na razreševanje in saniranje odnosov na podlagi lastne pobude in s tem delujemo preventivno. S tako metodo bomo v naprej preprečevali morebitne nepravilnosti. Svojo aktivnost pa bomo usmerili v intenzivno spremljanje programov OZD, ki bodo določili usklajevanje samoupravnih sporazumov o združevanju, statutov in drugih samoupravnih splošnih aktov z zakonom o združenem delu.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja v Ljubljani deluje na teritoriju skupščin občin Ljubljana-Center, Ljubljana-Moste-Polje, Ljubljana-Vič-Rudnik, Ljubljana-Šiška, Litija in Grosuplje.

Število zaposlenih v omenjenih občinah je po stanju 30. 9. 1976 naslednje:

Občina	gospodarstvo	negospodarstvo	skupaj
Ljubljana-Moste	20.129	1.865	21.994
Ljubljana-Center	55.037	14.396	69.433
Ljubljana-Šiška	25.153	2.687	27.840
Ljubljana-Vič-Rudnik	11.478	5.181	16.659
Grosuplje	4.229	568	4.797
Litija	3.418	308	3.726
Skupaj:	119.444	25.005	144.449

Institucija družbeni pravobranilec samoupravljanja s sedežem v Ljubljani je pričela delovati sredi aprila 1976 v tako skromnem obsegu zaradi kadrovskih in tehničnih ovir.

Kljub razumevanju posameznih skupščin občin in regije je družbeni pravobranilec samoupravljanja pričel z delom z minimalno kadrovsko zasedbo šele v mesecu septembru 1976 (družbeni pravobranilec samoupravljanja, namestnik družbenega pravobranilca samoupravljanja, samostojni strokovni sodelavec in sekretar – vodja pisarne), medtem ko so bili tehnični pogoji (prostori in oprema) dokončno urejeni že v mesecu maju 1976. Na podlagi dosežanih izkušenj in obsega dela je s sistemizacijo za leto 1977 predvideno naslednje število delovnih mest:

Družbeni pravobranilec samoupravljanja	1
namestnik družbenega pravobranilca samoupravljanja	1
pomočnik družbenega pravobranilca samoupravljanja	2
samostojni strokovni sodelavec	2
sekretar – vodja pisarne	1
administrator	1
računovodja	1/2 (polovič, d. č.)
kurir	pogodba o delu
snadžilka	pogodba o delu

Navedena sistemizacija predstavlja nujno kadrovsko zasedbo.

Financiranje družbenega pravobranilca samoupravljanja je urejeno s sporazumom skupščin občin po naslednjem ključu:

Ljubljana-Center	44,83 %
Ljubljana-Moste-Polje	14,59 %
Ljubljana-Šiška	22,06 %
Ljubljana-Vič-Rudnik	12,38 %
Grosuplje	3,23 %
Litija	2,91 %

II. POJAVI IN PROBLEMI VARSTVA SAMOUPRAVNIH PRAVIC IN DRUŽBENE LASTNINE

Družbeni pravobranilec samoupravljanja v Ljubljani je od 15. aprila 1976 dalje v obdobju osmih mesecev obravnaval 229 primerov in jih klasificiral kot pojav varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine.

Poleg teh 229 primerov je družbeni pravobranilec samoupravljanja beležil še 54 zadev pri katerih je bilo možno sporno razmerje razrešiti na podlagi razgovora, nasveta, mnenja ali pravne pomoči.

Iz tabele obravnavanih primerov v letu 1976 je razvidno število oziroma gostota primerov po posameznih občinah.

Občina	Število obravnavanih primerov	v %
Ljubljana-Moste-Polje	27	11,8
Ljubljana-Center	114	49,8
Ljubljana-Šiška	53	24
Ljubljana-Vič-Rudnik	24	10,5
Grosuplje	4	1,7
Litija	5	2,2
Skupaj:	229	100 %

Očitno je največ primerov pri katerih je v razreševanju sodeloval družbeni pravobranilec samoupravljanja iz območja občine Ljubljana-Center (114) in nesorazmerno najmanjše število v občinah Litija (5) in Grosuplje (4).

Pri analiziranju tega pojava smo prišli do nekaterih ugotovitev in sicer:

– Eden od vzrokov največjega odstotka primerov v občini Ljubljana-Center je dejstvo, da imajo v tej občini sedež mnoge sestavljene organizacije združenega dela in delovne organizacije, ki imajo TOZD-e tudi izven območja te občine. Poleg tega je v tej občini koncentracija mnogih upravnih in drugih institucij, saj je v negospodarstvu z območja te občine zaposlenih več delavcev kot v vseh ostalih občinah s področja krajevne pristojnosti družbenega pravobranilca samoupravljanja.

– Pravno oziroma samoupravno zaščito so v večji meri terjali delavci, zaposleni v pisarnah in v znatno manjši meri delavci iz neposredne proizvodnje. Slednji verjetno zaradi značaja dela, ker težje zapuščajo delovna mesta.

– Na nesorazmerno majhno število primerov v občini Litija in Grosuplje nedvomno vpliva število zaposlenih, oddaljenost sedeža družbenega pravobranilca samoupravljanja, manjše število organizacij združenega dela, kakor tudi premajhna obveščena delavcev o instituciji družbenega pravobranilca samoupravljanja. To neskladje bo mogoče v letu 1977 popraviti z uvedbo poslovanja družbenega pravobranilca samoupravljanja izven sedeža v Ljubljani oziroma uvedbo uradnih dnevo na sedežih občin Litija in Grosuplje, ter s predstavitvijo institucij družbenega pravobranilca samoupravljanja preko lokalnih sredstev obveščanja.

Ukrepi družbenega pravobranilca samoupravljanja

Med ukrepe, ki jih je družbeni pravobranilec samoupravljanja izdal na podlagi ugotovljenih kršitev samoupravnih pravic delovnih ljudi in varstva družbene lastnine so bili najštevilnejši nasveti, mnenja in pravne pomoči. Na tak način je bilo rešenih tudi veliko število primerov, ki v obravnavanih evidencah niso zajeti, ker so se zadeve uredile samo z nasveti in informacijami, ki so bile dane osebno strankam ob njihovih obiskih.

V zadevah, ki so bile obravnavane in registrirane kot problemi, ki sodijo v reševanje naše pristojnosti, so bili z naše strani podzvzeti naslednji ukrepi:

1. Izdaja pobud samoupravnim organom	52 ali 20,4 %
2. Razreševanje problematike na sestankih samoupravnih organov	14 ali 5,5 %
3. Nasvet, mnenje, informacija ali pravna pomoč	165 ali 64,7 %
4. Udeležba in predlogi pred sodiščem združenega dela	19 ali 7,5 %
5. Ostali ukrepi	5 ali 1,9 %
Skupaj ukrepov	255 ali 100 %

Na drugo mesto med podvzete ukrepe sodijo izdaje pobud TOZD-om in njihovim samoupravnim organom, v katerih smo predlagali ustrezne ukrepe za spremembo, dopolnitve ali za sprejem samoupravnih aktov, za odpravo nezakonitih sklepov in za druge ukrepe, ki jih je za doslednejše sprovajanje samouprave bilo treba podzvzeti.

Številne probleme smo razreševali tudi s predlogi ter s svojo udeležbo na sodišču združenega dela ali pa je z neposrednim sodelovanjem na sestankih samoupravnih organov šlo za razreševanje kompleksnejših problemov medsebojnih odnosov delavcev ali drugih problemov samoupravne organiziranosti, ki so zahtevali obsežna opravila in številne razgovore s posamezniki ali s predstavniki samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij.

Obravnavani pojavi in problemi po vsebini

1. Samoupravno organiziranje delavcev v združenem delu in statusna vprašanja	33 ali	11,6 %
2. Varstvo družbene lastnine	19 ali	6,7 %
3. Medsebojna razmerja delavcev v združenem delu	111 ali	39,2 %
4. Nagrajevanje delavcev	39 ali	13,8 %
5. Samoupravno urejanje stanovanjskih problemov v organizacijah in TOZD	22 ali	7,8 %
6. Samoupravni splošni akti	37 ali	13,1 %
7. Ostale zadeve	22 ali	7,8 %
Skupaj:	283 ali	100 %

Iz gornjega pregleda izhaja, da so tako kot smo že omenili primeri kršitev iz medsebojnih razmerij v združenem delu najštevilnejši, saj predstavljajo skoraj 40 % vseh obravnavanih primerov. Niso osamljeni primeri, ko se delavci zavedajo svojih samoupravnih pravic šele ko ugotovijo kršitve v svojem razmerju z drugimi delavci v združenem delu in da se ob teh prilikah v TOZD-ih ugotavljajo še druge pomanjkljivosti kot so slaba samoupravna organiziranost, slaba aktivnost organov delavske kontrole in drugih samoupravnih organov in podobno.

Medsebojna razmerja delavcev v združenem delu

Delavci v temeljni organizaciji združenega dela urejajo s samoupravnim sporazumevanjem o medsebojnih razmerjih široko sfero pravic in obveznosti, tako da se družbeni pravobranilec samoupravljanja najpogosteje srečuje s problemi tega področja. Medsebojna razmerja zajemajo, kot to določa člen 4. Zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu naslednje: način in pogoje pridobivanja lastnosti delavca v združenem delu, pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev pri delu, sistemizaciji delovnih mest, delovna mesta, ki se zasedajo po javnem razpisu ali se sicer javno objavljajo, vodilna delovna mesta; osnove in merila za delitev sredstev za osebni dohodek, nočno in nadurno delo, razporeditev delovnega časa; odmor, počitek, dopust in odsotnost; varstvo pravic delavcev; posebno varstvo žena, mladine in invalidov; usposabljanje in izpopolnjevanje ustrezno potrebam združenega dela; pogoje in način uporabe sredstev skupne porabe delavcev; pravice in obveznosti iz minulega dela in solidarnosti; varstvo pravice delavcev in druga vprašanja; premestitev delavcev; pogoje in način prenehanja delovnega razmerja.

Glede na tako številnost problemov, ki zadevajo v življenjsko pomembne in samoupravne pravice posameznega delavca, je razumljivo, da so se delavci najčešče obračali k Družbenemu pravobranilcu samoupravljanja za zaščito pravic. Tako zajemajo medsebojna razmerja 60 % vseh zadev, ki smo jih obravnavali. Predlagatelji so v večini primerov bili delavci ali skupine delavcev.

Ob reševanju posameznega problema, na katerega nas je opozoril delavec, smo ugotovili še vrsto drugih problemov. Da bi lahko delavcu nudili pomoč pri reševanju njegovih problemov je nujno pregledati samoupravne akte TOZD-a. Pri tem v veliko primerih naletimo na neuskkljenost teh aktov ali posameznih določb z ustavo ali z zakoni. Neuskkljenosti so zlasti na področju samoupravne urejanja stanovanjskih problemov, sprejemanja delavcev, razporeditve na drugo delovno mesto in ostalo. V navedenih primerih smo istočasno z reševanjem primera posameznika, zahtevali usklajevanje aktov in ureditev notanjih razmerij. Tako imamo v obravnavanju največ zadev za katere so nam dali pobudo posamezni delavci, ob tem pa smo reševali tudi ostalo problematiko v TOZD-u.

Ob obravnavanju posameznih primerov smo ugotovili, da je delavcem sicer dana možnost odločanja pri sprejemanju samoupravnih aktov s področja medsebojnih razmerij, vendar se v mnogih primerih, po našem mnenju predvsem zaradi slabe obveščenosti, delavci premalo vključujejo v oblikovanje teh aktov. Ti akti so v večini primerov v skladu z ZMRD in ostalimi predpisi, vendar se zelo pogosto kršijo s strani posameznikov v TOZD-ih. Tako so izredno pogosti primeri razporeditve delavca na drugo delovno mesto brez kakršnekoli osnove, v nasprotju s členom 18 ZMRD, in brez izdaje odločbe. Večkrat sledi to kot ukrep, zaradi kršitve, ki jo je storil delavec, čeprav kršitev ni bila ugotovljena kot to določa sporazum. Razporeditve delavcev in ocene delovnih mest so pogosto predmet obravnavanja, tudi zaradi tega, ker to izvrši organ, ki za to ni pristojen, delavec pa, ki nima odločbe, tudi nima možnosti do pritožbe. Naleteli smo tudi na primer, ko so delavci iskali našo pomoč misleč, da je sklep organa o razporeditvi na drugo delovno mesto nepravilen, posebno če je šlo za reorganizacijo TOZD-a in ukinitve delovnega mesta, po poizvedbah pa smo ugotovili, da ni podlaga za naše ukrepanje (Filbo, Zmaga).

Seveda je situacija slabša v delovnih organizacijah, kjer sporazumov sploh nimajo, ali pa so v nasprotju z obstoječo zakonodajo. Tako ima obrtno podjetje Objekt sporazum, ki ni vsklajen z ZMRD, enako Mestni vodovod; delovna organizacija Orbital, ki se ukvarja s knjigotštrom, pa ima sporazum o delitvi dohodka, ki ni usklajen s panožnim.

Izigravanje pozitivnih predpisov kot tudi interne zakonodaje srečujemo pri objavah in razpisih delovnih mest in izbiri kandidatov za prosta delovna mesta. Čeprav smo obravnavali večino primerov, ko je šlo za zasedbo vodilnih delovnih mest in so se na nas obračali predsedniki sindikalnih organizacij, ugotavljamo, da je na tem področju izredno veliko nepravilnosti. Tako se ne spoštujejo določbe zakona in sporazuma o obvezni objavi prostih delovnih mest, ampak se ta zasedajo brez kakršnekoli objave. Tako se nastavlja delavce, ki nimajo ustrezne strokovne izobrazbe, hkrati pa se drugim kandidatom odklanja možnost ugovora. Čeprav smo obravnavali le 18 primerov smo lahko ugotovili, da se ne spoštuje družbeni dogovor o kadrovske politiki ljubljanskih občin, tako glede strokovne izobrazbe, kakor glede let delovnih izkušenj. Tako se da ugotoviti, da so v razpisu tri stopnje šolske izobrazbe, ali da se zahteva več kot 5 let delovnih izkušenj (8, 10 ali celo 15 let). V nekaterih primerih smo dali pobudo za usklajevanje aktov z družbenim dogovorom o kadrovske politiki ljubljanskih občin. Pri objavah je treba omeniti TOZD-e Zdravstvenega doma Ljubljana, kjer sploh ne objavljajo prosta delovna mesta zdravnikov in zobozdravnikov. Zlasti tipični so problemi slednjih, saj je njihova namestitve povsem odvisna od poznanstva. Sporazumi o medsebojnih razmerjih v teh TOZD-ih so vsklajeni z zakonom, praksa kadrovanja pa je v nasprotju s sporazumom. Poseben primer sprejema na delovno mesto je v delovni organizaciji Vektor, kjer je statut spremenjen zaradi tega, da bi se na delovno mesto vodilnega delavca sprejela oseba, ki ima le srednjo izobrazbo in ne višjo, kot je bila zahtevana, čeprav se je javil kandidat z višjo izobrazbo.

Iz primerov, ki smo jih obravnavali, se da ugotoviti, da se institucija poskusnega dela ne zlorablja, enako nismo pri obravnavanju posameznih zadev ugotovili, da bi bili problemi pri nočnem ali nadurnem delu.

Problemi kršitev delovnih obveznosti in izrečenih ukrepov so zelo pogosti. Pri tem se srečujemo s kršitvami samoupravnih sporazumov o medsebojnih razmerjih in je v posameznih primerih zaslediti pojave šikaniranja delavcev. Kršitve se ne ugotavljajo, ali jih ugotavlja nepristojni organ; individualni poslovodni organ že v prijavi pristojnemu organu opredeli ali celo zahteva določen ukrep. Tako se čuti močan vpliv posameznika na organ, ki ugotavlja kršitev in izreka ukrep.

Problemi so tudi v tem, da odbori za medsebojna razmerja delavcev ne poznajo sporazumov, ali jih tolmačijo po svoje, ne omogočajo delavcu pravico do zagovora, ne preskrbijo mnenja sindikalne organizacije, tako da vse to vpliva na neobjektiven ali preoster ukrep. Zelo pogosto se izreka ukrep prenehanja delovnega razmerja, ki je seveda v nekaterih primerih upravičen, pogosto pa je tudi preoster. Tukaj je potrebno omeniti še odstranitev delavca z delovnega mesta oziroma iz TOZD (suspens). Iz primerov sklepamo, da je suspens v večini primerov imel namen ukrepa in je izrečen le zato, da bi bil delavec prizadet. Tako je v TOZD-u Opera in balet SNG izrečen suspens potem, ko je že izrečen ukrep, suspens je torej popolnoma brezsmiseln.

V delovni organizaciji Kompas DSSS sta suspendirana dva delavca, čeprav osnove za suspens ni bilo. Obenem pa se postopek za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti zavlačuje.

V primerih, ko delavci iščejo zaščito v primerih prenehanja delovnega razmerja jim lahko nudimo le pravno pomoč ali jih napotimo na sodišče združenega dela, ki odloči o spornem razmerju.

Med ukrepi je treba omeniti primere nezakonitega odtegotovanja denarnih zneskov in sicer zaradi zamude (sklep, da se tistim, ki zamujajo, ne izplačuje OD), nespoštovanja nalog nadrejenega delavca, neprisostvovanja sestanku delovne skupnosti ali odtegnitev osebnega dohodka zaradi uvedbe disciplinskega postopka ipd. V vseh primerih odtegotovanja osebnega dohodka smo izdali pobude za zahtevo, da se te odločitve razveljavijo, kar je v vseh primerih tudi upoštevano.

V mnogih primerih izrekanja ukrepov gre za popolnoma nezakonite odločbe. Pri razreševanju delavčevih zahtev oziroma varstva njihovih pravic nismo naleteli na primere, da bi v takih postopkih sodelovala sindikalna organizacija. Evidentni so zlasti primeri, ko je z odločbo individualnega poslovodnega organa odtegnjen osebni dohodek skupini delavcev, pa sindikalna organizacija za zaščito delavcev ni ukrenila ničesar.

Pravice delavcev do počitka, dopusta in porodniškega dopusta so s splošnimi akti TOZD-ov urejene v skladu z zakonom, vendar

smo naleteli na grobo kratenje teh pravic (Krim). Neurejeno stanje je zaslediti zlasti v tem, da OZD ne planirajo letnih dopustov ali jih planirajo prepozno, da ne izdajajo odločbe o višini dopusta ipd.

Pregled spornih predmetov iz področja medsebojnih razmerij – delovnih razmerij

	štev.	%
1. Objava, razpis in izbira na prosto delovno mesto	18	10
2. Ocena poskusnega dela	3	2
3. Razporejanje delavcev na delovna mesta in ocena	32	19
4. Nočno nadurno delo	1	
5. Dopusti, porodniški dopust, druge odsotnosti	7	4
6. Postopek za ugotavljanje kršitev obveznosti	14	8
7. Odstranitev delavca z delovnega mesta iz TOZD	7	4
8. Postopek za ugotavljanje materialne škode	2	1
9. Prenehanje lastnosti delavca	16	9
10. Medsebojni odnosi – urejenost	11	7
11. Osebni dohodki in nadomestila	39	22
12. Stanovanjski problemi	22	13
Skupaj	172	100

Organizacije združenega dela v mnogih primerih spora z delavci po nepotrebnem odlašajo z dokončno odločitvijo in čakajo na odločitev sodišča združenega dela, čeprav je rešitev določenega predmeta že v naprej jasna. Pri analizi 119 primerov, ki jih je obravnavalo sodišče združenega dela, je bilo 96 sporov ali 80,6 % rešenih v korist delavca.

Tako je npr. od 43 obravnavanih primerov prenehanja delovnega razmerja v 31 primerih spor rešen v korist delavca. Iz obrazložitve odločb sodišča je razbrati, da je bil v teh 31 primerih postopek ali sklep o izključitvi delavca nezakonit, zastaran ali pa je organizacija združenega dela že med samim postopkom pred sodiščem združenega dela rešila predmet v korist delavca.

V 49 sporih pri uveljavljanju pravic do osebnega dohodka in denarnih nadomestil je sodišče združenega dela v 44 primerih ugodilo delavčevi zahtevi. Tudi v teh primerih so delovne organizacije že med samim postopkom pred sodiščem združenega dela ugodile delavčevi zahtevi, ker je bilo v postopku očitno, da se sporna zadeva odvija v korist delavca, zaradi nezakonitih odločitev.

Podobni so tudi primeri pri razporejanju delavcev na druga delovna mesta. Od 12 analiziranih predmetov je sodišče kar dvakrat odločilo v korist delavca.

V 6 analiziranih primerih izbira kandidata na prosto delovno mesto (objava, razpis) je sodišče v vseh 6 primerih postopek izbire kandidata razveljavilo v korist pritožiteljev zaradi nezakonitega postopka.

Iz analize navedenih in drugih primerov je očitno, da delovne organizacije v večini primerov pritožbo delavca zavrnejo in potrdijo sklep prvostopenjskega organa zanašajoč se na odločitev sodišča združenega dela, ker vedo, da bo delavec svoje pravice uveljavljal. Take odločitve v mnogih primerih kažejo na neodgovorno ravnanje samoupravnih organov, vpliv posameznikov na odločanje samoupravnega organa, nepoznavanje interne zakonodaje in neodgovoren odnos do ekonomičnosti postopka.

Vsebina samoupravnih splošnih aktov

Samoupravni splošni akti so v svojih določilih v posameznih organizacijah združenega dela tako splošni, da bi se lahko v osnovi uporabljali skoraj v sleherni, konkretno pa v nobeni delovni organizaciji. Po vsebini so čestokrat vzorci, pri katerih je odsoten ustvarjalni pristop tistih, ki so osnutke aktov izdelali, kakor tudi tistih, ki bi jim ti akti bili osnova za samoupravno odločanje. Ti akti dajo včasih vtis, da so jih oblikovali strokovnjaki, ki ne poznajo organizacije združenega dela za katero akte pišejo, včasih pa tudi ne določil ustave in zakonov. Nujno bi bilo odkriti in preprečiti delo takih avtorjev, ki na tekočem traku in za visoke honorarje proizvajajo samoupravne akte vsebinsko neustrezne ali celo v nasprotju z določili ustave in zakona. Ta pojav je prisoten predvsem v manjših organizacijah združenega dela, ki zaradi pomanjkanja lastnih ka-

drov naročajo izdelavo samoupravnih aktov zunanjim sodelavcem.

Nemalokrat ugotavljamo, da v statutih OZD ni razlike med pristojnostmi delavskih svetov in njegovih izvršilnih organov ali celo med pristojnostmi samoupravnih in poslovnih organov, da o delitvi dela med TOZD in delovno skupnostjo skupnih služb ne govorimo. Tudi niso osamljeni primeri, da samoupravni akti delovne organizacije niso vsklajeni z akti ustrezne panoge ali da so celo v nasprotju z njimi. V teh primerih je dokaj težavna primerjava in ugotavljanje kršitev, pa tudi sankcije so bile dosedaj zoper kršitelje tako mile, da so kršitve zlasti v določbah o delitvi dohodka in srestev za osebne dohodke dokaj pogoste.

V mnogih delovnih organizacijah se še dogajajo primeri, da se statuti in drugi samoupravni akti čestokrat prilagajajo nastalim potrebam in se spreminjajo po sila enostavnem lahko bi rekli celo protustavnem in protizakonitem postopku. Če je npr. treba sprejeti delavca, ki nima ustreznih izobrazbe ali prakse, se po skrajšanem postopku spremenijo določbe samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu, uvajata se 2 ali celo 3 alternative zahtevane izobrazbe ipd. Delavcem tudi niso vselej na razpolago samoupravni splošni akti in jih ponekod lahko prečitajo samo v delovni organizaciji, ponekod pa še to ne brez posebne intervencije družbenega pravobranilca samoupravljanja ali drugega organa.

Na tem področju bo potrebna ob sodelovanju z ustreznimi občinskimi organi za usklajevanje samoupravnih aktov velika aktivnost institucije družbenega pravobranilca samoupravljanja. Ob prilaganju delovnih organizacij določbam zakona o združenem delu, bodo le-te s programi za njegovo izvajanje morale urediti ali prilagoditi samoupravno organiziranost in svoje samoupravne akte novonastalim razmeram in ob pomoči vseh dejavnikov odpraviti pomanjkljivosti in nepravilnosti, ki so na področju splošne samoupravne zakonodaje še dokaj številne.

Ko govorimo o uskladitvi samoupravnih sporazumov in ostalih samoupravnih splošnih aktov z zakonom o združenem delu, pri tem ne mislimo le na statusne in registrske elemente, temveč na usklajevanje določil teh aktov z vsemi členi ZZZ, ustavo, družbenimi dogovori itd. Predvsem želimo opozoriti na to, da so v večini primerov najslabše obdelana v obstoječih samoupravnih aktih določila, ki opredeljujejo družbeno ekonomske odnose delavcev v združenem delu. Samoupravni akti mnogih OZD so izdelani na osnovi vzorčnih kosov. To smo ugotovili predvsem pri manjših organizacijah združenega dela in pa organizacijah združenega dela zdravstva, šolstva in drugih družbenih dejavnostih. Vsebine teh aktov v nekaterih primerih niti v enem določilu ne odražajo specifično dejavnosti te organizacije združenega dela. Mogoče bi bilo potrebno razmisliti, da se za pregled samoupravnih aktov imenujejo komisije ali komisija, ki bi pregledovala samoupravne akte le teh dejavnosti in bi jih hkrati usklajevala v mestnem merilu.

Vse te organizacije imajo kadrovske težave. Nimajo strokovnjakov, ki bi oblikovali osnutke samoupravnih aktov. V prosveti, zdravstvu in kulturi nimajo nobenega pravnika, ki bi opravil to strokovno nalogo.

Nagrajevanje po delu

V poročilu Družbenega pravobranilca samoupravljanja so že bili omenjeni pojavi, ki v organizaciji združenega dela povzročajo spore zaradi neustreznega razporejanja dohodka namenjenega za osebne dohodke.

Posebej še želimo opozoriti na pojave, za katere menimo, da so največkrat povzročitelj motenj v samoupravnih odnosih. Nikakor pa ti pojavi niso v celoti značilni za vse organizacije združenega dela.

Uvodoma lahko rečemo, da so v nekaterih organizacijah združenega dela še zelo daleč od načela nagrajevanja po delu, kar družbeni pravobranilec samoupravljanja argumentira s pojavi, ki jih je zaznal v svojem delu in to so:

– Sistemizacije delovnih mest ni, ali pa je prikrojena obstoječemu kadrovskemu stanju. To pomeni, da seznam delavcev z obstoječo kvalifikacijo imenujejo sistemizacija delovnih mest.

– Ni opisa delovnih mest, ni ocene delovnih mest oziroma ni kriterijev, na osnovi katerih bi ocenili zahtevnost opravil, ki jih delavec na določenem delovnem mestu opravlja. Ni torej ustreznih parametrov na osnovi katerih bi se določal rezultat dela, ki ga sleherni delavec dosega z živim in minulim delom.

– V mnogih organizacijah združenega dela zato uporabljajo kot edino osnovo za določanje osebnega dohodka tisti del panožnega samoupravnega sporazuma o delitvi dohodka in osebnih dohodkov, ki določa razmerje med posameznimi tipičnimi poklici, ne da bi delovna mesta v svoji organizaciji združenega dela razporedili glede

na ta okvirna merila in ne glede na določila republiške resolucije o izvajanju plana za tekoče leto. Dogaja se tudi, da samoupravnih sporazumov o delitvi dohodka in osebnih dohodkov v TOZD niso v celoti ali le v posameznih določilih uskladili s panožnim sporazumom, čeprav so k temu pristopili.

— Nemalo problemov v delovnih organizacijah povzroča dejstvo, da TOZD, ki so medsebojno povezane v proizvodnem procesu, niso udeležene na skupno ustvarjenem prihodku, ki je rezultat skupnega dela. Njihovi odnosi temeljijo na kupoprodaji in je njihov prihodek neodvisen od dosežene realizacije na trgu. To povzroča neenakopravnost med TOZD v doseganju dohodka, enako povzroča neenakopravnost med delavci v doseganju višine osebnega dohodka.

Redke so tudi delovne organizacije, kjer so med TOZD znotraj delovne organizacije s samoupravnim sporazumom urejene višine najnižjih oziroma zajamčenih osebnih dohodkov, skladno z določili sindikalne liste.

— Delovne skupnosti skupnih služb v mnogih slučajih delijo sredstva za osebne dohodke po kriterijih, ki niso dogovorjeni oziroma vsklajeni z delavci v TOZD. Samoupravnih sporazumov o medsebojnih dolžnostih in pravicah med delavci v TOZD in delavci v skupnih strokovnih službah sploh ni. Zato si delavci v skupnih službah še v večini primerov razporejajo osebni dohodek na proračunski osnovi. Proračun se vsako leto sprejema s letnim planom in ga letno povečujejo ne glede ali se je obseg dela skupnih služb povečal ali ne in ne glede na to, kakšen dohodek realizirajo TOZD. To povečanje znaša v nekaterih organizacijah združenega dela celo 30 in več procentov. Tak način nagrajevanja delavcev v skupnih službah je daleč od načela svobodne menjave dela. Osnovni parameter za določanje osebnih dohodkov v teh službah bi moral biti obseg in kvaliteta strokovnih opravil, ki se mora odražati na dohodku vseh TOZD, za katere služba opravlja strokovna dela.

Nagrajevanje torej ni postavljeno na tej osnovi, hkrati pa se dogaja, da je organizacija dela slaba, da material za proizvodnjo ni pravočasno dobavljen, da prodaja ne poteka po planu in podobno. Delavci, ki so zadolženi za ta opravila, imajo osebni dohodek enak, če ta opravila opravijo vestno ali ne. Na drugi strani pa so delavci v proizvodnji prikrajšani. Osebnih dohodki so manjši zaradi motnje v proizvodnji, ki so povzročene z nedelom posameznikov, sami pa na odpravo teh motenj ne morejo vplivati. Vprašljivo je, ali panožni samoupravni sporazumi določajo način oblikovanja mase za osebne dohodke skupnim službam. Ob zasledovanju poročil skupnih komisij smo namreč zasledili med prekoračiteli več TOZD iz iste delovne organizacije, delovne skupnosti skupnih služb iz te delovne organizacije pa med prekoračiteli ni, v kar dvomimo, da je res.

— Ugotavljamo, da še vedno prevladujejo samoupravni sporazumi, v katerih so osnovni kriteriji za določanje višine osebnega dohodka čas, izobrazba in leta službe, kar predvsem velja za določanje višine osebnega dohodka delavcev v neproizvodnih organizacijah združenega dela.

— V prosveti se celo izobrazba jemlje kot osnovni kriterij za oblikovanje mase za osebne dohodke. Tako prihaja do absurdov, da na enakem delovnem mestu z enako kvaliteto dela prihaja do razlik v višini osebnega dohodka. To v prosveti povzroča nenehne spore med delavci. Predvsem pa so prizadeti delavci starejše generacije, ki imajo le srednješolsko izobrazbo. Vsa dosedanja prizadevanja, da bi se delavce te družbene dejavnosti nagrajevalo po delu, dosedaj niso dala zelenih rezultatov.

V organizacijah združenega dela družbenih dejavnosti in drugih institucijah se še ni začelo z izdelavo meril, ki bi omogočila nagrajevanje po kvaliteti dela in dejanskem delavnem prispevku posameznika.

— Situacija v ostalih družbenih dejavnostih je podobna kot v prosveti. Menimo pa, da ni edini vzrok za nesoglasja v teh kolektivih to, da ni ustreznih meril za določanje osebnega dohodka posameznega delavca. Vzrok je tudi v tem, da samoupravne interesne skupnosti niso zaživele in se v tej sferi združenega dela dohodek ne ugotavlja kot rezultat izvrševanja programa, ki so ga izvajalci sprejeli skupaj s porabniki in s tem tudi prevzeli medsebojne obveznosti.

Delavci v teh dejavnostih nimajo podatkov na osnovi katerih bi ugotavljali dohodek svoje TOZD, ki ga ustvarijo s svobodno menjavo dela. Ker dohodka ne morejo ugotavljati, ga seveda tudi odgovorno ne razporejajo, zato se obnašajo proračunsko, ponekod celo mezdno. Zahtevajo le plačilo za svoje delo, ostale zadeve pa naj reši družba. To je normalna reakcija v primerih, ko delavci nimajo možnosti, da celovito odločajo o ustvarjanju in razporejanju dohodka.

— Nagrajevanje poslovnih organov in vodilnih delavcev se ponekod izvaja izven družbeno dogovorjenih kriterijev. Včasih celo velja načelo „ponudbe in povpraševanja“.

Višino osebnega dohodka teh delavcev določa delavski svet po-

nekod v fiksnem znesku, najpogosteje pa ravno tako delavski svet, ki z nedoločenim faktorjem pomnoži povprečni izplačani osebni dohodek delavcev v organizaciji združenega dela ali v republiki (kar je pač ugodnejše). Destokrat prevladuje mnenje, da za ta delovna mesta ni mogoče izdelati meril. Dogaja se tudi, da se direktorju in vodilnim delavcem določi število točk na enak način kot ostalim delavcem, toda k temu grede še razni dodatki, ki imajo kaj čudne osnove.

V neki delovni organizaciji imajo direktor in vodilni delavci dodatne točke zaradi znanja tujega jezika, čeprav v tej organizaciji sploh ne bi mogel opravljati teh funkcij brez znanja tujega jezika. Deset nadaljnjih točk ali 2 % osebnega dohodka dobijo prej omenjeni delavci za znanje šofiranja, čeprav dobijo tudi kilometrino. Za ilustracijo naj povemo, da šoferji za šofiranje v isti delovni organizaciji dobijo le 5 točk. Nadaljnjih 5 točk dobijo direktor in vodilni delavci zaradi posebnih delovnih pogojev, kot so podaljšanje delovnega časa zaradi službenih potovanj, pri katerih seveda dnevnice niso izvzete. Glavna dejavnost te delovne organizacije je zastopanje tujih firm.

Vsi pojavi, ki jih je družbeni pravobranilec samoupravljanja v svojem delu zaznal, kažejo na to, da se kljub prizadevanju družbe predvsem sindikatov področje nagrajevanja po delu prepočasno ureja.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja SRS je dal sindikatu oziroma Skupnim komisijam podpisnikov samoupravnega sporazuma o delitvi dohodka in osebnih dohodkov pobudo, da ugotovijo kršitelje panožnih samoupravnih sporazumov ter proti njim sprožijo postopek. Komisije zadnje čase na tem intenzivno delajo. Družbeni pravobranilec pa bodo zaradi varstva družbenih sredstev in samoupravnih pravic delavcev v združenem delu bedeli nad sankcioniranjem kršiteljev in tudi ukrepali v okviru svojih pristojnosti.

Samoupravna delavska kontrola in njeno delovanje

Namen našega poročila ni, da bi v njem opredelili naloge samoupravne delavske kontrole, ker te določa zakon o združenem delu, ustava, kakor tudi mnogi politični dokumenti. O analizi dela in organiziranosti teh samoupravnih organov sta razpravljala Komite mestne konference ZKS Ljubljana in predsedstvo mestnega sveta Zveze sindikatov Ljubljana. Družbeni pravobranilec samoupravljanja je v svojem delovanju prišel do podobnih ugotovitev in sicer, da je v mnogih primerih organ samoupravne delavske kontrole le konstituiran in se premalo uresničuje kot kontrola odločitev in zadev, ki so bistvene za delavcev samoupravni družbenoekonomski položaj.

Srečali smo se s primeri, ko je samoupravna delavska kontrola organizirana kot izvršni organ delavskega sveta (Sanolabor), da so člani delavskega sveta hkrati člani samoupravne delavske kontrole in podobno (PEP, Yulon).

Torej tudi konstituiranje samoupravne delavske kontrole ni v skladu z ustavnimi in zakonskimi določili. Razen tega bi želeli opozoriti še na nekaj pojavov, ki smo jih zasledili ob razgovorih s člani odbora samoupravne delavske kontrole, ob pregledu samoupravnih aktov, zapisnikov samoupravnih organov in ukrepov, ki so jih sprejemali sami samoupravni organi in družbenopolitične organizacije v organizacijah združenega dela. Ti pojavi so hkrati tudi vzroki, da ta tako pomemben organ samoupravne družbe ni povsod zaživel v duhu zakonskih in ustavnih določil.

Organ samoupravne delavske kontrole ponekod ni deležen pomoči sindikata in OZK. Ta pojav je predvsem prisoten v organizacijah združenega dela, kjer je delovanje izvršnega odbora sindikata, osnovne organizacije ZK in poslovnih organov združeno v političnem aktivu.

Poročila, ki jih prejemale samoupravne delavske kontrole, ponavadi prikazujejo organizacijo združenega dela v najboljši luči. Predlagatelji teh poročil pa menijo, da vsebino dela lahko ocenjujejo in o njej razpravljajo le znotraj OZD. Vsako preverjanje v poročilu predloženih podatkov izven lastne organizacije pa ponekod celo pomeni hujšo kršitev delovne dolžnosti oziroma rušenje ugleda „podjetja“. Kot posledica takega ravnanja pa je izrek kazni tistim, ki so z informiranjem zunanjih čimteljev škodovali ugledu organizacije združenega dela. To se je ponekod stopnjevalo celo do izključitve delavca. Čeprav je pomembnost sestava samoupravne delavske kontrole jasna, je ponekod ta organ kadrovsko neustrezno sestavljen, kar je posledica pomanjkljivega evidentiranja in malomarnega odnosa sindikalnih organizacij kot odgovornih nosilk tega postopka.

Ko smo opozarjali na negativne pojave in dajali pobude, da bi te odpravili, smo običajno ugotovili, da je v organizaciji združenega dela sprožil postopek proti delavcu, ki je na probleme opozoril.

Manj razumevanja in vneme je bilo, da se kritično pristopi oceni obstoječega stanja, ter na osnovi te ocene sprejme potrebne sklepe za sanacijo.

To samozadovoljstvo in nekritičnost do lastnih razmer je pojav, ki v nekaterih organizacijah združenega dela ruši normalne medsebojne odnose.

Nekateri delavci, ki so se obračali za pomoč na družbenega pravobranilca samoupravljanja, so odkrito priznali, da se ne upajo ničesar ukreniti zaradi sankcij. Enake izjave so dajali delavci iz neposredne proizvodnje, kakor tudi delavci iz izobraževalnih in vzgojno varstvenih organizacij združenega dela, ter drugih.

Tako smo imeli primer, da je član delavske kontrole zaradi opozarjanja na napake v delovni organizaciji Agrostroj bil kaznovan v OOKZ. V TOZD Operi in Balet so nekateri člani samoupravne delavske kontrole odstopili, ker niso imeli pogojev za normalno delo. V delovni organizaciji PEP je OOKZ predlagala člana delavske kontrole za odpoklic iz vseh samoupravnih organov, zaradi postavljenih vprašanj v zvezi z delovanjem samoupravnih organov in trditvah, da je samoupravljanje zavirano s strani nekaterih vplivnih delavcev. V Elektromehaniki so intenzivno začeli razmišljati, da izključijo delavca iz delovne organizacije šele potem, ko je prišel po nasvet na družbeno pravobranilstvo samoupravljanja. Takšne in podobne metode šikaniranja so ponekod prisotne in to zato, ker si člani delavske kontrole upajo razmišljati, da mogoče le ni vse tako kot je zapisano v poročilih, ki jih dobijo v razpravo in potrditev. Zaradi lastne nemoči, da bi karkoli ukrenili za izboljšanje vsebine dela in zaradi sankcij, ki bi jih bili dolžni v primerih, ko iščejo pomoč izven „tovarniškega kroga“ pa delavci v organu delavske kontrole ne opravljajo svoje z ustavo in zakonom določene funkcije.

Varstvo družbene lastnine

Varstvo družbene lastnine obsega predvsem kontrolo ali se odgovorno in družbeno ekonomsko smotno uporabljajo družbena sredstva, nadzor nad razporejanjem dohodka in delitvijo sredstev za osebne dohodke. Družbeni pravobranilec samoupravljanja s svojo intervencijo in ukrepi preprečuje neracionalno, nenamensko in nezakonito razpolaganje ali uporabo družbenih sredstev in dohodka.

Pri odkrivanju pojavov protipravnega prilaščanja in nezakonitega razpolaganja z družbenimi sredstvi družbeni pravobranilec samoupravljanja tesno sodeluje z javnim tožilcem, rednimi sodišči, službo družbenega knjigovodstva in upravo javne varnosti ter komisijami za družbeno nadzorstvo.

Razmeroma pogosti so primeri, ko se s sredstvi TOZD—ov razpolaga nezakonito na podlagi sklepov samoupravnih organov ali presoje in določitve poslovnega organa.

Tako so bila odobrena brezobrestna posojila trinajstim delavcem Pekarne Center, ne da bi o tem sklepal delavski svet in ne, da bi bile s posojilojemalci sklenjene posojilne pogodbe. Družbeni pravobranilec samoupravljanja je nato vložil sodišču združenega dela predlog za vrnitev protizakonito prejetih denarnih posojil.

Primer protizakonitega razpolaganja z družbenimi sredstvi na podlagi sklepa delavskega sveta je pojav v Agrostroju. Delavski svet je odobril vrnitev visokega zneska Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja na podlagi tožbe, čeprav je bilo očitno, da je s tem oškodovana družbena lastnina v korist posameznika. Kljub intervenciji in pobudi družbenega pravobranilca samoupravljanja, da mora delovna organizacija preko svojih organov in služb primer razčistiti se s tem odlašati. Družbeni pravobranilec samoupravljanja končno predlaga sodišču združenega dela, da uvede postopek za vrnitev celotnega zneska delovni organizaciji.

Primer neučinkovite notranje kontrole in izogibanja uvedbe disciplinskega postopka zoper kršitelje delovnega reda oziroma delavce, ki so celo spoznani za storilce kaznivih dejanj (grabež, poneverba) je hkrati primer nespoštovanja samozaščitnih ukrepov. V delovni organizaciji Feršped je bila skupina vodilnih delavcev spoznana za krive in obsojena na zaporne kazni. Niti pred uvedbo kazenskega postopka, niti po izreku sodbe ni nihče v tej delovni organizaciji smatral za oportuno, da se zoper te delavce uvede tudi disciplinski postopek in, da se jim izreče primeren ukrep, pač pa je tem delavcem, ki so s svojo prisotnostjo kalili odnose in oškodovali družbeno lastnino, Železniško gospodarstvo izplačevalo še naprej osebne dohodke oziroma je osebne dohodke refundiralo Feršpedu. Družbeni pravobranilec samoupravljanja je izdal pobudo za uvedbo disciplinskega postopka in izrek najstrožjih ukrepov zoper storilce kaznivih dejanj. Šele po tem aktu so samoupravni organi Feršpeda kaznivih dejanj. Šele po tem aktu so uvedli učinkovito preiskavo in onemogočili nadaljnjo existenco tem delavcem v svoji sredini.

Ker je pojav nespoštovanja družbenih dogovorov in drugih predpisov o družbeni samozaščiti in kadrovske politiki razmeroma

veliko, je družbeni pravobranilec samoupravljanja v primerih, ki so jih sicer obravnavali pravosodni organi izdal pobude ali zahteve, da se sprejmejo ukrepi, ki v prihodnje onemogočajo podobne kršitve (Toplarna, Ljubljanska banka). V svojo prakso pa družbeni pravobranilec samoupravljanja uvaja tudi sodelovanje oziroma informiranje svetov za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito pri občinskih skupščinah.

Obveščenost delavcev

Družbeni pravobranilec samoupravljanja se je ob razreševanju posameznih primerov pogosto soočil s problemom informiranja delavcev. Pojem informiranja je kljub jasnim in nedvoumnim načelom v praksi še vedno odmaknjena in nejasna funkcija v združenem delu.

Iz razgovorov z delavci smo zlasti zasledili, da so samoupravni splošni akti delavcem težko dostopni, da je način posredovanja informacij o poslovanju TOZD, materialno finančnem stanju, delitvi dohodka, uresničevanju družbene samozaščite in drugih vprašanj neustrezen in nepopoln, da so informacije monopol posameznikov ali skupin.

Odras obveščenosti se kaže v stopnji obveščenosti delavcev. V številnih primerih smo zasledili pojave, da se posamezni delavec ali skupina delavcev prvič resnično sooči in spozna vsebino samoupravnih aktov svoje TOZD, ko je k temu takorekoč primoran, da lahko uveljavi svoj interes.

Pogosti so primeri, ko mora delavec izrecno zahtevati, da se mu da na vpogled zapisnik, sklep ali celo samoupravni splošni akt, ker so to unikati in so skrbno hranjeni v predalih raznih služb ali odgovornih delavcev (PEP).

Občutno boljše stanje je v tistih delovnih organizacijah, ki imajo svoja glasila oziroma informativne biltenne in kjer so formirani organi upravljanja kot to določa zakon o javnem obveščanju.

Samoupravni odnosi na področju stanovanjskega gospodarstva

Na področju samoupravnih interesnih skupnosti v obravnavanem obdobju nismo ugotavljali pomembnejših kršitev samoupravnih pravic delovnih ljudi ali družbene lastnine, toda opaziti je še dokaj pomanjkljivo uveljavljanje in vsebinsko delovanje vseh samoupravnih mehanizmov v teh institucijah. Menimo, da te skupnosti še niso postale enakopravni in sestavni del samoupravljanja v TOZD—ih, krajevnih in drugih skupnostih. V mnogih primerih so bile delegacije za samoupravne interesne skupnosti samo izvoljene, premalo pa so se za njihovo aktivnost in delovanje zanimali tako TOZD—i kot tudi drugi organi ali organizacije, ki so jih kandidirali.

V našem dosedanem delu smo najčešče s tega področja samoupravnih problemov naleteli na težave pri delovanju stanovanjskih samoupravnih interesnih skupnosti in njihovih organov. Samoupravne interesne skupnosti še niso v celoti prilagodile gospodarjenja s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini določbam zakona, pa tudi hišni sveti kot osnovni nosilci stanovanjske samouprave še niso povsod zaživel. Največkrat tu ne gre za zavestno kratenje samoupravnih pravic, ampak bolj za objektivne, včasih pa tudi subjektivne težave, ki nastajajo pri uveljavljanju in delovanju samoupravnih stanovanjskih organov. Hišni sveti, zlasti pa sami stanovalci preko hišnega sveta, skušajo vplivati na stanovanjske skupnosti za čim nižje stroške upravljanja in zagotoviti le minimalna sredstva za obratovalne stroške. Cestokrat tudi niso zadovoljni z uslugami organizacij za vzdrževanje stanovanjskih hiš predvsem pa s cenami, ki jih te organizacije postavljajo. Številni so tudi primeri, ko stanovanjske hiše sploh še nimajo hišnih svetov in ne drugih organov, ki bi zares skrbno in tekoče gospodarili s temi objekti. V teh primerih sicer v mejah svojih možnosti urejajo vprašanja upravljanja in gospodarjenja s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini samoupravne stanovanjske skupnosti, toda zaradi obilice dela vseh problemov ne obvladajo. S postavitvijo prisilnih upraviteljev, kjer ne bo možno v kratkem času ustanoviti hišnih svetov, bo po zatrtju stanovanjskih skupnosti do določene mere ta problem rešen, toda ostala bodo še številna nerešena vprašanja in uveljavljanju vseh samoupravnih pravic stanovalcev, ki bodo končno le morali te pravice izvajati preko hišnih svetov.

Po določbah zakona o gospodarjenju s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini se pravice in obveznosti delavcev za opravljanje del pri obratovanju stanovanjske hiše pri delu in iz dela urejajo s pogodbo, ki jo skleneta delavec in hišni svet. Niso osamljeni primeri, ko taki delavci (hišniki, kurjači, snažilke) ne vidijo zadostne pravne in dejanske zaščite v hišnem svetu. Prevladuje miselnost, da jim je v večjih delovnih organizacijah za vzdrževanje stanovanjskih hiš zagotovljena večja varnost, da jim samo take delovne organiza-

cije lahko nudijo stanovanjske kredite, sredstva za regres pri letnem dopustu ter prehrani in podobno. Nekateri delavci smatrajo, da predstavljajo delovno razmerje s hišnim svetom enak ali celo slabši položaj kot če bi bili zaposleni pri zasebnem delodajalcu in da v večjih delovnih kolektivih pač v večji meri sodelujejo v upravljanju in gospodarjenju s sredstvi združenega dela.

S področja delovanja vseh, zlasti pa stanovanjskih samoupravnih skupnosti, bo gotovo še znatno več problemov ob njihovem polnem uveljavljanju. Lahko trdimo, da je samoupravljanje na tem področju šele zaživel in da bo tako pri ustanavljanju teh organizmov kot pri izdelavi vseh samoupravnih aktov in njihovem doslednem spoštovanju še precej težav. Menimo, da gre na tem področju za delikatno področje čuvanja samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbenega premoženja in, da bo zato tudi naša organiziranost morala biti ustrezna težini teh problemov.

Reševanje stanovanjskih problemov delavcev tudi sodi v sfero medsebojnih razmerij v združenem delu in je eno od dokaj občutljivih vprašanj tega področja. Čeprav smo v obravnavanem obdobju zabeležili le 22 problemov oziroma primerov kršenja samoupravnih pravic pri dodeljevanju stanovanjskih kreditov ali stanovanj, je bilo tovrstnih kršitev znatno več.

V številnih TOZD ta vprašanja rešujejo s Pravilniki, ki so jih sprejeli delavski sveti ne pa delavci neposredno in tako največkrat niso sodelovali že pri izdelovanju samoupravnih aktov, ki urejajo ta področja. Kot pogoj za pravico udeležbe pri dodeljevanju stanovanjskih kreditov šestokrat zahtevajo določeno delovno dobo v tej delovni organizaciji (od 3 do 8 let), namesto da bi to okolnost morda upoštevali le kot kriterij pri sestavljanju prednostne liste. V nekaj primerih smo delovne organizacije v svojih pobudah opozorili, da je delitev sredstev skupne porabe neodtujljiva pravica delavcev, ki jo delavci pridobijo istočasno s sklenitvijo delovnega razmerja ne pa šele po določenem času.

Osamljeni pa tudi niso primeri, da je pri dodeljevanju stanovanj ali stanovanjskih kreditov prisoten močan vpliv vodilnih delavcev, ki s svojimi predlogi komisijam ali drugim organom, ki rešujejo ta vprašanja, vsiljujejo rešitve, ki niso vselej v skladu z določbami samoupravnih aktov. Zasedili smo tudi primere, da imajo poslovodni organi pravico sami odločati o dodeljevanju stanovanjskega posojila delavcem, ki jih delovna organizacija izredno potrebuje četudi niso izpolnjeni ostali pogoji samoupravnih aktov, ki urejajo reševanje stanovanjskih problemov.

Čeprav je v interesu celotnega delovnega kolektiva, je treba včasih dodeliti stanovanje ali stanovanjske kredite vodstvenim in strokovnim delavcem ne glede na delovno dobo, tudi socialnih in ekonomskih razmer zlasti mlajših delavcev ne bi smeli v taki meri zapostavljati. Gotovo se z reševanjem stanovanjskih, rešujejo tudi kadrovska in druga organizacijska vprašanja, vendar je stanovanjsko vprašanje treba reševati kot elementarno vprašanje medsebojnih razmerij delavcev v združenem delu.

Kadrovska politika

Prepočasno izvajanje družbenega dogovora o nalogah pri oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v SR Sloveniji, enako nespoštovanje regijskih družbenih dogovorov o kadrovske politiki so mnogokrat vzrok za skaljene samoupravne odnose. Opozorili bi le na nespoštovanje nekaterih določil tega družbenega dogovora, kar lahko povzroča motenje v samoupravnih odnosih in oškodovanje družbene lastnine.

Zaradi neustreznih kadrovskih rešitev se dogaja, da se na poslovnih in odgovornih mestih v organizaciji združenega dela nahajajo posamezniki, ki se niso otesili birokratsko-tehnokratskih metod dela ali celo idej. Takšni ljudje prav gotovo ne bodo znali in hoteli oblikovati nove družbene ekonomske odnose.

Zaradi nesposobnosti ali odpora posameznikov, da bi izdelali in predlagali strokovne rešitve, ki bi temeljile na ustavnih načelih, prihaja do stagnacije, ali celo nazadovanja v razvoju posamezne organizacije združenega dela, ter do nenehnega zaostrevanja v medsebojnih odnosih.

Takšni odnosi tudi povzročajo in pospešujejo fluktuacijo. Zaradi tega je nenehno določen % zaposlenih v fazi priučevanja, sredstva naložena v znanje delavcev, ki fluktuirajo, pa so za družbo delno izgubljena.

Kadrovske plani ponavadi niso sinhronizirani oziroma prilagojeni potrebam, ki jih narekujejo razvojni programi. Tako v organizacijah združenega dela, kjer načrtujejo razširitev modernizacije ali graditev novih proizvodnih zmogljivosti nimajo povsod izdelanih kadrovskih planov.

O kadrih začno razmišljati, ko so investicije že končane. Materialna škoda, ki v družbi nastane zaradi malomarnega odnosa do

kadrovske politike ni izmerljiva, da o socialni in ekonomski varnosti delavcev v teh sredinah sploh ne govorimo.

Družbena škoda nastaja tudi, ko delavci ne opravljajo poklica, ki ne odgovarja njegovi izobrazbeni stopnji. Družba nalaga sredstva za določene profile delavcev, za katere je potrebna višja in visoka izobrazba (primer: učitelji in profesorji). Ti delavci pa zaradi znanih vzrokov zapuščajo mesta v izobraževalni dejavnosti in se zaposlijo v drugih panogah gospodarstva. Zaposlijo se npr. kot priučeni bančni delavci, pomožni knjigovodje, referenti v komercialnih službah, prodajalci v trgovinah, tajniki samoupravnih organov in podobno. Za vsa ta mesta se v večini primerov ne zahteva višja in visoka izobrazba. V šolah pa poučujejo delavci z nepopolno izobrazbo in upokojenci. Ta napaka v kadrovske politiki povzroča mnoge težave v tej dejavnosti.

Tudi v ostalih družbenih dejavnostih smo naleteli na anomalije zaradi katerih trpi kvaliteta dela in so skaljeni medsebojni odnosi.

Vrsta težav je v zobozdravstvu, ker se ob odobritvi specializacije ni razmišljalo in našlo sredstev, ki so potrebna za nabavo instrumentarija za specialista. Pa tudi družbeno je nesprijemljivo, da specialist, ki porabi tri leta za izobraževanje, po končani specializaciji ponovno opravlja enako delo kot ga je pred specializacijo. Zaradi takšnih in podobnih primerov, ki kažejo na popolno odsotnost načrtovanja kadrovske politike, prihaja do poslabšanja odnosov in konfliktov med delavci.

V razgovorih, ki smo jih opravili s posamezniki in samoupravnimi organi, so nas opozorili na težave, ki jih imajo v organizacijah združenega dela zaradi pomanjkanja ustreznih kadrov.

Tako v družbeni dejavnosti – izobraževanju, zdravstvu in kulturi v Ljubljani ni enega samega pravnika, ki bi se ukvarjal s samoupravno normativno dejavnostjo.

V organizacijah združenega dela ni prepotrebni kadrovske služb, ki bi pripravljale gradiva za konkretne kadrovske odločitve. Organiziranje kadrovske službe je le ena od nalog oziroma obvez, ki so jih podpisniki družbenega dogovora o kadrovske politiki prevzeli, niso jo pa uresničili.

V poročilu smo hoteli opozoriti le na nekatere negativne pojave, ki so posledica neuresničevanja družbenega dogovora o kadrovske politiki. V bodoče bi bilo nujno podvzeti ukrepe proti podpisnikom tega družbenega dogovora, ki nalog ne izvajajo. Le z doslednim izvajanjem družbenega dogovora bo kadrovska politika resnično postal sestavni del samoupravljanja v sleherni TOZD.

III. MNENJE IN PREDLOGI

Poročilo Družbenega pravobranilca samoupravljanja je prvo tovrstno poročilo in smo z njim hoteli predvsem predstaviti institucijo družbenega pravobranilca samoupravljanja, opisati našo dejavnost in seznaniti družbenopolitične institucije s pojavi kršitve varstva samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbene lastnine v razdobju od meseca maja 1976 do konca tega leta.

Čeprav je v poročilu zaslediti poleg opisa posameznih pojavov tudi naša stališča in predloge, skušamo na koncu tega poročila strniti še nekatere predloge, ki bodo služili naši usmeritvi in usmeritvi dejavnikov, ki sodelujejo z družbenim pravobranilcem samoupravljanja.

1. Samoupravno informiranje v praksi ni dovolj usmerjeno v to, da bi informacije čim hitreje prerastle v celovit komunikacijski sistem, v katerem bi bili delovni ljudje obveščeni o proizvodnih in družbenih problemih delovne organizacije, kar je predpogoj za opravljanje funkcije proizvajalca in upravljalca.

Obveščanje preko internih glasil je le ena od oblik in bi se morale zlasti sindikalne organizacije zavzemati za to, da bi bil sistem obveščanja popolnejši in da se politične smernice in določila zakona o združenem delu izvajajo.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja bo o pojavih, nerednega, neresničnega in nepopolnega informiranja obveščal prisotne dejavnike in v zvezi s tem izdajal pobude.

2. Reševanje problemov neuskkljenosti in pomanjkljivosti samoupravnih splošnih aktov v TOZD in drugih organizacijah združenega dela ter v drugih samoupravnih organih je povezano s takojšnjim izvajanjem pobud k usklajevanju z zakonom o združenem delu.

Iz prakse namreč povzemamo, da tiste OZD, ki so v preteklosti zaostajale v usklajenosti s pozitivno zakonodajo, z odlašanjem in zanašanjem na dveletno usklajevalno obdobje tudi v prihodnje tega stanja ne bodo pravočasno in kvalitetno opravile.

V ta prizadevanja se morajo vključiti poleg družbenega pravobranilca

branilca samoupravljanja tudi predvsem organi skupščin občin in družbenopolitične organizacije zlasti sindikat, ter slediti uresničevanju programov.

3. V večini primerov so bile pobude družbenega pravobranilca samoupravljanja v organizaciji združenega dela sprejete in upoštevane. Naše ukrepanje je bilo uspešnejše v organizacijah združenega dela, kjer delovanje subjektivnih sil temelji na dokumentih ZK in zveze sindikatov in kjer nima odločujočo in obvezujočo besedo politični aktiv, katerega člani niso svoje mnenje oblikovali v politični organizaciji, ali samoupravnem organu, katerega v političnem aktivu predstavljajo.

4. Posebno problematiko predstavlja izvajanje določil družbenega dogovora o kadrovske politiki. Ugotavljamo, da so ponekod zelo oportunistično pristopili k verifikaciji moralnopolitične kvalitete, ki je hkrati s strokovno usposobljenostjo osnovni in prevladujoči kriterij pri ocenjevanju ustreznosti kandidatov za odgovorna delovna mesta.

Prepričani smo, da so neustrezne kadrovske rešitve med drugim tudi vzrok za vsebinsko neustrezne samoupravne akte, ki so odraz slabega dela posameznih strokovnjakov. So odraz njihovega neustvarjalnega ali celo malomarnega odnosa do samoupravljanja, njihove premajhne zavzetosti za upoštevanje zakonitosti, premajhne odgovornosti do gospodarjenja z družbenimi sredstvi in pomanjkanja vrlin, ki bi jih moral imeti sleherni delavec, predvsem pa delavec na odgovornem delovnem mestu.

Te neustrezne kadrovske rešitve in samovolja posameznika kakor tudi vsebinsko neustrezni samoupravni akti so bili pogosto vzrok nesoglasij in zaostrevanja odnosov, ki sta jih reševala družbeni pravobranilec samoupravljanja in sodišče združenega dela. Zato je nujno posvetiti vso pozornost doslednosti v kadrovske politiki, predvsem izbiri kandidatov za delovna mesta, na katerih se zahteva strokovno znanje in politične vrline. Le delavci s temi kvalitetami so sposobni kreativno oblikovati družbenoekonomske odnose v dani sredini in ne le formalistično pristopati k uresničevanju in izvajanju ustave in zakona o združenem delu.

5. Sodelovanje z občinskimi skupščinami in njihovimi organi bomo ob izvajanju zakona o združenem delu morali še bolj poglobljati. Ukrepi za varstvo samoupravnih pravic delavcev v združenem delu in varstvo družbene lastnine določeni v Zakonu o združenem delu so za družbenopolitično skupnost in družbenega pravobranilca samoupravljanja obvezujoči in hkrati terjajo, da je med njima tesno in usklajeno sodelovanje, čeprav je vsak od njih v svojem delu popolnoma samostojen.

Nujna bo tudi konkretna strokovna pomoč izvršnih organov občinske skupščine pri ugotavljanju in spremljanju gospodarjenja v organizacijah združenega dela.

Veliko aktivnost je pričakovati s strani komisij za pregled samoupravnih aktov. Delo teh komisij bo moralo biti vgrajeno v občinski program usklajevanja z zakonom o združenem delu.

6. V naših akcijah so nam pomagale družbenopolitične organizacije občin, katere z našimi pobudami seznanjamo predvsem zato, da opozorimo na motnje v samoupravnih odnosih, ki v organizacijah združenega dela nastajajo predvsem zaradi odsotnosti na razredni osnovi organizirane politične akcije.

Positivno je bilo tudi sodelovanje z drugimi dejavniki, ki v okviru svojih pristojnosti varujejo samoupravne pravice delavcev v združenem delu in družbeno lastnino.

Tu predvsem mislimo na sodišče združenega dela, javno tožilstvo, redna sodišča, upravo javne varnosti, službo družbenega knjigovodstva, komisije za družbeno nadzorstvo in druge. Metode dela in sodelovanje s temi institucijami bomo v bodoče vsebinsko dograjevali.

Ljubljana, dne 25. 1. 1977 Družbeni pravobranilec samoupravljanja
Bogdan Šturm, l. r.

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje je na 106. seji dne 22. marca 1977 obravnaval poročilo Družbenega pravobranilca samoupravljanja Ljubljana za leto 1976 in sprejel naslednji

SKLEP

Izvršni svet sprejme poročilo Družbenega pravobranilca samoupravljanja za leto 1976 in ga posreduje v obravnavo občinski skupščini.

Izvršni svet predlaga občinski skupščini, da spričo nalogo, ki se postavljajo pred komisijo za pregled samoupravnih aktov organizacij združenega dela v zvezi z uresničevanjem zakona o združenem delu, preveri njen kadrovske sestav in jo po potrebi obnovi oziroma okrepi.

Izvršni svet predlaga zboru združenega dela, da da pobudo organizacijam združenega dela v občini za oblikovanje posebne strokovne skupine, katere naloga naj bi bila v tem, da zagotovi kvalitetno pripravo samoupravnih in drugih splošnih aktov, ki jih narekuje realizacija zakona o združenem delu, ter nudenje pomoči pri izdelavi teh aktov tistim OZD, ki nimajo lastnega za to usposobljenega kadra. Ta pobuda bi bila lahko realizirana v okviru Občinskega sindikalnega sveta.

POROČILO O DELU OBČINSKEGA JAVNEGA TOŽILSTVA

Na podlagi čl. 293 Ustave SRS in 2. odst. čl. 177 Statuta mesta Ljubljane občinski javni tožilec v Ljubljani

o b v e š č a m

Mestno skupščino Ljubljane ter občinske skupščine v Ljubljani o delu Občinskega javnega tožilstva v Ljubljani ter o stanju in problemih kriminalitete ter drugih družbeno negativnih pojavov na območju mesta Ljubljane v letu 1976.

1. SPLOŠNI PODATKI

a) Polnoletne znane osebe

V letu 1976 je javno tožilstvo prejelo ovadbo zoper 4493 znanih polnoletnih oseb ali 0,7 % manj kot v letu 1975. V tem letu smo obravnavali še ovadbe zoper 1423 odraslih oseb, zoper katere zbira-

nje obvestil ali preiskovalna opravila v prejšnjem letu niso bila končana ter dalje preko 800 oseb, zoper katere so bile preiskave po zahtevah iz prejšnjih obdobjih dokončane šele v letu 1976. Približno je bilo torej obravnavanih 6700 polnoletnih oseb.

Ta obsežni količinski pripad in obremenitev sta imela za posledico doslej najvišje letno število obtoženih (2965 oseb zaradi 3381 kaznivih dejanj), zahtevali smo preiskave zoper 969 ter predlagali preiskovalna opravila zoper 1010 oseb, kar vse so najvišji ali med najvišjimi letnimi vrednostmi nasploh; isto velja tudi za udeležbo javnih tožilcev pri zaslišanjih v preiskavah in na glavnih obravnavah, kjer udeležba po zakonu ni obvezna, s čimer smo v okviru boljše kadrovske zasedbe deloma že uresničili takšne sklepe javnotožilske organizacije.

Deleži kaznivih dejanj po vloženi obtožbah kažejo, da sta še vedno najmočnejše zastopani področji premoženjskih in prometnih deliktov z 39 oziroma 33 %, pomembnejši pa so deleži kaznivih dejanj zoper javni red in pravni promet (7,3 %), gospodarskega kriminala (7 %) ter kaznivih dejanj zoper življenje in telo (6,3 %).

Pri tem moram v primerjavi z letom 1975 ugotoviti, da se je

povečal delež kaznivih dejanj zoper premoženje in sicer izključno zaradi večjega števila obtoženih zaradi kaznivih dejanj zoper družbeno premoženje (od 473 v letu 1975 na 687 v letu 1976 ali za 45 % več), delež kaznivih dejanj zoper splošno varnost življenja in premoženja, pri čemer gre za večje število splošno nevarnih dejanj, prometnih deliktov ter zapustitev poškodovancev v prometni nesreči brez pomoči, ter delež kaznivih dejanj zoper pravice in svobščine državljanov. Zmanjšal se je v tem obdobju delež kaznivih dejanj zoper življenje in telo, zoper gospodarstvo, zoper uradno dolžnost in zoper javni red in pravni promet. Če torej sodimo po vloženi obtožbah, sta negativna pokazatelja stanja kriminalitete v Ljubljani zlasti v še vedno velikem številu kaznivih dejanj zoper varnost prometa ter porast kaznivih dejanj zoper družbeno premoženje.

Na podlagi obtožb javnega tožilca so občinska sodišča izrekla sodbe zoper 2671 oseb, od tega zoper 2212 ali v 83 % obsodilne, zoper 318 oprostilne in le zoper 139 oseb so bile vložene obtožbe zavržene. Strukturni deležisodnih odločitev s približno na lanskolletni ravni, čeprav moramo reči, da se število oprostilnih sodb nebiestveno, a vendarle povečuje. Pri tem velja poudariti, da so sodišča v tem letu izrekla kar 251 varnostnih ukrepov, torej z manj kot vsako deseto obsodilno sodbo, pri čemer gre povečanje napram prejšnjim letom skoraj v celoti pripisati večjemu številu izrečenih odvzemov voznških dovoljenj.

Zoper prvostopne sodbe je bilo vloženi 310 pritožb ali 17 % več kot leto poprej. V doslej rešenih 233 zadevah je pritožbeno sodišče v 198 ali 85 % pritožbi ugodilo, kar je vsekakor značilen pokazatelj utemeljenosti pritoževanja.

Takoimenovanih negativnih ukrepov (zadeve, ko ni prišlo do obtožbe) je bilo v letu 1976 v glavnem manj kot v prejšnjih letih, saj se je zmanjšalo število zavrženih ovadb ter odstopov od pregona po končani preiskavi, po vložitvi pa smo umaknili le malenkostno več obtožb kot leto poprej. Naj omenim, da so razlogi in kriteriji za zavrženje ovadb enaki kot v prejšnjih letih ter da gre tu v glavnem za lažje prometne delikte ter bagatelne premoženjske delikte.

b) Mladoletne osebe

V letu 1976 je bilo ovadenih 232 mladoletnih oseb, kar je domala toliko kot leto poprej. Zoper 159 mladoletnikov smo predlagali izrek vzgojnega ukrepa. Sodišče jih je izreklo skupno 124, od tega 18 zavodskih. Zavrženih je bilo ovadb zoper 96 mladoletnikov, od tega pretežno zaradi smotrnosti in neznatne družbene nevarnosti, tudi tu zaradi bagatelnih premoženjskih in prometnih deliktov.

c) Neznani storilci – dogodki

Skupno je bilo v letu 1976 prijavljenih 2004 zadev, pri katerih je storilec ostal neznan, ali približno toliko, kot leto poprej, pri čemer ostaja struktura takšnih naznanjenih kaznivih dejanj izrazito premoženjske narave. Nekaj več kot leta 1975 (za 7 %) pa je bilo tudi obvestil o raznih dogodkih (predvsem nesrečah pri delu in na železnici), pri katerih ni bilo znakov kaznivih dejanj.

č) Tujci

Pretežno zaradi prometnih, pa tudi premoženjskih deliktov je bilo obtoženih v letu 1976 tudi 29 tujcev, ki so bili skoraj v celoti spoznani za krive po obtožbah, štirikrat pa jim je bil izrečen tudi varnostni ukrep izгона iz države.

d) Leto 1976 smo zaključili s 395 odprtimi zadevami, kar pomeni manj kot enomesečni zaostanek pri reševanju kazenskih zadev. Po drugi strani je število zadev, ki so še v teku kot nedokončane, precejšnje, saj so v preiskovalnih opravilih ter informativnih poizvedbah ovadbe zoper preko 1000 oseb, nedokončane pa so še kazenske preiskave zoper 809 oseb.

2. DELOVNA USMERITEV JAVNEGA TOŽILSTVA

Prizadevanja javnega tožilstva so bila v letu 1976 opredeljena zavezajočimi sklepi, stališči in izhodišči skupščin družbenopolitičnih skupnosti (še posebej skupščine SRS o gibanju kriminalitete in drugih družbeno škodljivih pojavov, njihovem preprečevanju in usmerjanju kaznovalne politike v republiki ter skupščine mesta Ljubljane in občinskih skupščin), družbenopolitičnih organizacij ter sklepi javnotožilske organizacije; dalje s sprejetimi pravnimi predpisi, konkretnim stanjem kriminalitete, pa tudi strokovnim

moravno-političnim in kadrovskim stanjem na javnem tožilstvu.

Pri izvajanju osnovne naloge in pravice javnega tožilstva, ki je v pregonu storilcev kaznivih dejanj, smo posebno pozornost posvetili kaznivim dejanjem, s katerimi je bilo oškodovano družbeno premoženje ter še posebej gospodarskemu kriminalu. V tem sklopu smo dosledno izvajali sklepe posvetovanja o gospodarski kriminaliteti, ki je bilo dne 4. 2. 1976 s predstavniki pravosodja in organov za notranje zadeve na Igu, ter delovnega sestanka z dne 3. 3. 1976 s sodniki občinskih sodišč, na katerem smo se dogovorili o sodelovanju pri obravnavi posameznih zahtevnejših zadev, brezpogojnem prednostnem obravnavanju te kriminalitete ter povečani udeležbi javnega tožilstva že v sami preiskavi. Pri pregonu storilcev kaznivih dejanj s področja gospodarskega kriminala in kaznivih dejanj zoper družbeno premoženje smo ob skrbi za čim večjo kakovost pregona težili k čim ažurnejšemu reševanju zadev, tako da na tem področju praktično zaostankov ne beležimo, ob izvrševanju sklepov o udeležbi pa beležimo celo trikratni porast navzočnosti javnega tožilca na narokih v preiskovalnem postopku. Sodeč po obtožbah se je delež tako imenovanega gospodarskega kriminala rahlo zmanjšal, kot že rečeno, pa se je bistveno povečalo število obtožb zaradi drugih deliktov na škodo družbenega premoženja (zlasti tatvin in goljufij). Če pri tem upoštevamo še podatke o takšnih kaznivih dejanjih, ko storilec ni bil odkrit, je slika še bolj zaskrbljujoča. Pri proučevanju okolnosti posameznih kaznivih dejanj smo se lahko prepričali, da je velikemu številu kaznivih dejanj na škodo družbenega premoženja botrovala premajhna skrb organizacij združenega dela glede varstva premoženja ter nasploh premalo razvita varnostna osveščenost. Na vse te pomanjkljivosti smo samoupravne organe sproti opozarjali.

Znotraj poglavja kaznivih dejanj zoper narodno gospodarstvo in uradno dolžnost je prišlo do nekaterih premikov. Po eni strani se je zmanjšal delež obtoženih zaradi kaznivih dejanj jemanja in dajanja podkupnine, ki jih je bilo v letu poročanja tudi manj odkritih in prijavljenih, ter poneverb, zato pa beležimo po drugi strani porast obtoženih za kazniva dejanja nevstnega gospodarskega poslovanja, raznih zlorab ter ponarejenja poslovne in uradne dokumentacije.

Nevestnost pri gospodarjenju se je pojavljala v obliki lahkomišelnega sklepanja pogodb tako o izvedbi del, ki jih organizacija združenega dela nato ni bila v stanju izvršiti kot s poslovnimi partnerji, ki so bili popolnoma neplačeviti ter je zaradi tega prihajalo do večjih premoženjskih škod. Še dalje se je nevestnost pojavljala v nezadostni blagovni in vrednostni kontroli blaga ali celo poslovanju brez kakršnekoli evidence, izstopa pa tudi neskrbnost pri zaklepanju poslovnih prostorov ter shranjevanju ključev. Pri zlorabah ponovno ugotavljamo samovoljnosti pri odobravanju kreditov.

V zunanjetrgovinskem poslovanju izstopa neenotnost posameznih firm pri nastopu v tujini, sklepanje poslov brez vednosti samoupravnih organov, s formiranjem črnih fondov, tudi tu ugotavljamo lahkomišelnost pri sklepanju pogodb, ki jih ni bilo mogoče realizirati ter je poleg materialne škode nastala tudi kršitev zunanjetrgovinskega ugleda SFRJ, nabavo zastarele in praktično neuporabne tehnologije ter uporabo lažne dokumentacije.

V skladu s sprejetimi stališči smo posebno pozornost posvečali kaznovalni politiki za kazniva dejanja gospodarskega kriminala ter se v primerih, ko izrečena kazenska sankcija ni bila primerna, dosledno pritoževali. Pri pregledu doslej rešenih zadev lahko ugotovimo, da smo tudi na tem področju bistveno prispevali k uveljavitvi družbeno utemeljene ter razredno usmerjene kaznovalne politike, saj je pritožbeno sodišče našim predlogom v veliki večini sledilo. V letu poročanja so bili trem osebam izrečeni varnostni ukrepi prepovedi opravljanja poklica. O gospodarskem kriminalu, prestopkih in prekrških je bila narejena tudi problemska analiza, ki jo je uravnavala skupščina mesta in posamezne skupščine občin.

Obtožb zaradi kaznivih dejanj zoper samoupravljanje že vrsto let praktično ni, res pa je, da so te kršitve v veliki meri zajete tudi z obtožbami zaradi drugih kaznivih dejanj – zlasti zoper uradno dolžnost. Na tem področju smo naša prizadevanja usmerili k vse boljšemu sodelovanju s samoupravnimi delavskimi kontrolami, ki smo jih redno obveščali o naših ugotovitvah, poleg tega pa z družbenimi pravobranilci samoupravljanja, s katerimi smo dne 20. 10. 1976 organizirali poseben posvet ter se dogovorili za oblike sodelovanja. Menimo, da bodo imela na tem področju pomembno vlogo tudi sodišča združenega dela.

V okviru koordinacijske vloge javnega tožilstva smo dne 16. 6. 1976 organizirali poseben posvet z inšpekcijskimi in kontrolnimi organi ter organi za notranje zadeve zaradi koordinacije pregona in odkrivanja kaznivih dejanj po Zakonu o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev.

Število in pojavnost oblike kaznivih dejanj z elementi nasilja so na

območju mesta še vedno zaskrbljujoče. Ob problemski analizi tega področja smo že v lanskem letu opozorili na vso resnost stanja, pri tem pa tudi ob konkretnem delu na zadevah težili po eni strani k zaostrenju kaznovalne politike, po drugi strani pa k celovitejšemu zajemanju problema ter preventivnemu delovanju. Ob koncu leta smo ugotovili, da se kljub prizadevanjem število kaznivih dejanj nasilniškega obnašanja iz leta v leto povečuje ter je v letu 1976 doseglo višek.

Na področju kaznivih dejanj zoper splošno varnost premoženja in življenja (v glavnem gre za prometne delikte) smo naša prizadevanja usmerjali k poostrenemu obravnavanju vinjenih in sicer brezobzirnih voznikov. Na to področje odpade kar 46 % vseh v letu poročanja vloženi pritožbi, od tega v veliki večini zaradi odločbe o kazni in varnostnem ukrepu. Vsako posamezno zadevo smo obravnavali kompleksno, presojali ravnanje vsakega udeleženca posebej ter v skladu z ugotovljenim dosledno ukrepali tako proti voznikom kot tudi proti pešcem, ki smo jih, v kolikor ni bilo pogojev za kazenski pregon, predlagali zaradi kaznovanja sodniku za prekrške. Ugotavljamo namreč, da je nedisciplinarnost pešcev pomemben faktor precejšnjega števila prometnih nesreč. Nasploh je pri prometnih nesrečah silno prisotna objektivna problematika, ki se kaže v neustreznih vertikalni in horizontalni signalitiki ter sicer splošno znanih neugodnih prometnih razmerah v Ljubljani. Kljub temu smo težili k adekvatnem poudarjanju subjektivnega faktorja, torej področja, na katerem je trenutno mogoče največ storiti zaradi preprečevanja škodljivih posledic prometnih nesreč. Sodišča so v glavnem tej naši težnji ustrezno sledila, povečalo se je število izrečenih varnostnih ukrepov odvzema vozniškega dovoljenja, kazni pa so vsaj pri vinjenih voznikih dosledno stroge.

Na področju takoimenovane politične kriminalitete smo vložili obtožbe zoper 8 oseb, zoper tri zaradi vzbujanja narodnostne nestrpnosti, zoper pet pa zaradi širjenja lažnih vesti. Kar zadeva občinsko pristojnost, lahko ugotovimo nespremenjeno stanje z osnovno značilnostjo, ki dela tovrstna kazniva dejanja lahka, in ki je v tem, da gre za enkratne posamič neverbalne izgrede, najčešče socialno neprilagojenih in pogosto vinjenih občanov, zaradi česar sodišča izrekajo sorazmerno blage kazni in jih tudi s pritožbami v glavnem ne uspevamo poopravi.

Nadaljnje področje, ki je bilo v skladu s sklepi javnotožilske organizacije ter skupščine SRS deležno pozornosti, zajema kazniva dejanja v zvezi z varstvom pri delu, na železnici in v gospodinjstvih. Pri prvih dveh lahko ugotovimo izboljšanje odkrivanja in prijavljanja, s tem pa seveda tudi pregona, čeprav s stanjem v celoti še ne moremo biti zadovoljni. Sorazmerno velik je delež tistih nesreč pri delu, ko delavci ne upoštevajo določb Zakona o varstvu pri delu glede uporabe zaščitnih sredstev, še vedno pa deluje tudi precej naprav brez predpisane zaščite. Ugotavljamo nezadostno požarnovarnostno kulturo, zaradi česar je nastalo v letu poročanja za preko 8.000.000 din škode. Nesreč v gospodinjstvih beležimo le malo in sicer le tiste najtežje, po vsej verjetnosti zaradi neurejenega prijavljanja ter seveda zato, ker gre praviloma za samopoškodbe oz. ogrožanja lastnega premoženja. Tudi na tem področju smo o naših ugotovitvah prizadete organizacije združenega dela in posameznike sproti obveščali.

Na področju varstva okolja prizadevanja javnotožilske organizacije niso obrodila konkretnih sadov, ovadb praktično ne beležimo. Edini primer, ki smo ga obravnavali po čl. 37 Zakona o varstvu zraka predstavlja zadeva „Jugokril“, ko je nizozemska avtocična od Dola pri Ljubljani pa do jugoslovansko-avstrijske meje zaradi odprtega ventila razlivala strupeni etil akrilat ter je prišlo do onežarjenja ozračja na širšem območju, okvare cestišča ter biološkega uničenja reke Pake pri Velenju. Preiskava je v teku.

O svojem delu, posameznih problemih ter stanju kriminalitete smo obveščali skupščino mesta in skupščine občin tako z letnimi poročili kot s problemskimi obvestili o gospodarski in nasilniški kriminaliteti. Sproti pa smo seveda skrbeli tudi za pravilno in ažurno obveščanje javnosti o tekočih zadevah.

Če naj sklenem, se je aktivnost javnega tožilstva v letu 1976 usmerjala predvsem k razvijanju preventivne dejavnosti s tesnejšim sodelovanjem in povezovanjem z organi v samoupravnih organizacijah in skupnostih, k preprečevanju in pregonu kaznivih dejanj gospodarskega in političnega kriminala ter nasploh storilcev kaznivih dejanj, ki oškodujejo družbeno premoženje, kaznovano politično smo s pritožbami poskušali zaostri glede gospodarskega in političnega kriminala, kaznivih dejanj z elementi nasilja, storjenih v skupinah in iz objestnosti ter kaznivih dejanj vinjenih voznikov. Dalje smo potrebno pozornost posvečali nesrečam pri delu, na železnici in v gospodinjstvih, varstvu okolja, obveščanju javnosti ter obveščanju družbenopolitičnih skupnosti o stanju in problemih

kriminalitete na območju Ljubljane. V okviru koordinacijske vloge smo izvajali sklepe javnotožilske organizacije ter organizirali posvetovanja s sodišči, družbenimi pravobranilci samoupravljanja, inšpekcijskimi in kontrolnimi organi ter organi za notranje zadeve. Sodelovali smo tudi na seminarjih, ki jih je s predstavniki delavske kontrole organiziral IS SO Bežigrad v začetku leta 1976.

3. KADROVSKO FINANČNA PROBLEMATIKA

Občinsko javno tožilstvo v Ljubljani ima sistemiziranih 19 delovnih mest pravnikov, od tega 17 namestnikov in strokovnega sodelavca. V letu 1976 so bila zagotovljena sredstva za skupno 16 delovnih mest namestnika javnega tožilca. Do konca leta so bila ta delovna mesta tudi zasedena. Sicer pa je bilo leto karakteristično po veliki fluktuaciji, saj je delo pri javnem tožilstvu zapustilo 6 namestnikov ter jih je bilo prav toliko sprejetih. Tekom celega leta se je zvrstilo na že navedenih delovnih mestih 20 oseb, pri čemer znaša njihova prisotnost na enega 7,9 meseca, skupna navzočnost pa, kot da bi jih neprestano delalo 13. V pretežni večini gre za mlad in perspektiven, a še ne dovolj preizkušen pravni kader, kar terja posebne napore zaradi ohranjanja kvalitetne ravni dela.

Glede na sistemizacijo torej ni zasedeno eno delovno mesto namestnika javnega tožilca ter delovno mesto strokovnega sodelavca. Naj pripomnim, da je s koncem leta 1976 zapustil tukajšnje tožilstvo tudi dosedanji javni tožilec.

Številčno je torej trenutno zasedba delovnih mest pravnikov pri javnem tožilstvu zadovoljiva, komajda pa bo mogoče kaj takega trditi, ko bo sprejeta nova kazenska zakonodaja, ki bo že predstavljal določeno povečanje zlasti težjih zadev. S trenutno zasedbo pa ob spremembi pravosodnega sistema, ki se pričakuje, da bo stopila v veljavo v letu 1979 in ki bo pomenila praktično prenos celotne prvostopne pristojnosti na tedaj temeljna sodišča, novih nalog prav gotovo ne bomo mogli opravljati.

Na občinskem javnem tožilstvu je dalje sistemiziranih 10 delovnih mest delavcev, za katera v letu 1976 sicer ne moremo ugotavljati fluktuacije, pač pa postaja spričo povečanega števila namestnikov in s tem pisarniških opravil strojepisnica s štirimi sistemiziranimi delovnimi mesti (vodja in tri strojepiske) vse bolj ozko grlo. Že v letu 1977 nujno potrebujemo sredstva za vsaj še eno strojepisko.

Javno tožilstvo je posvetilo tudi potrebno pozornost vzgoji pravniškega kadra, pri čemer ima 4 lastne pripravnike, poleg tega pa zagotavlja opravljanje pripravniške prakse tudi vsem sodniškim pripravnikom.

Nadaljnji boleč problem je pomanjkanje prostorov, ki bo ob vse bolj popolni zasedbi oziroma celo razširitvi zasedbe vse bolj pereče. Že doslej dela 12 namestnikov ali 75 % pravnega kadra v slabših delovnih pogojih, saj sta po dva v eni sobi. Vsak dodatni namestnik bi moral delati kot tretji, to pa je glede na naravo našega dela, ki je pretežno pisarniško, že docela neustrezno.

Kot problem naj navedem še zagotavljanje sredstev za materialne izdatke, saj je bilo lani odobreno kot leto prej, sredstev za opremo nismo dobili tako, da je občutno pomanjkanje diktafonov, adaptacije sob (zlasti strojepisnice) pa čakajo. Sredstva za potrebe SLO po planu že vseh pet let niso zagotovljena. Naj v zvezi s tem omenim, da bo v letu 1977 potrebno zagotoviti udeležbo pravnega kadra na vrsti seminarjev, ki bodo posvečeni novi kazenski zakonodaji ter spremembi pravosodja, pri čemer izdatki za to prav gotovo ne bodo neznamni.

OBČINSKI JAVNI TOŽILEC
Božo JANHUBA

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje je na 106. seji dne 22. marca 1977 obravnaval poročilo o delu Občinskega javnega tožilstva v Ljubljani za leto 1976 in sprejel naslednji

SKLEP

Izvršni svet sprejme poročilo o delu Občinskega javnega tožilstva v Ljubljani za leto 1976 in ga posreduje v obravnavo občinski skupščini. Ob tem izvršni svet meni, da je potrebno posebno pozornost posvetiti osveščanju vseh delovnih ljudi in občanov o nalogah in ukrepih družbene samozaščite in varnosti, ki je eden od najpomembnejših preventivnih ukrepov za preprečevanje kaznivih dejanj. Zato naj bi vse organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in družbenopolitične organizacije sprejele s tem v zvezi ustrezne programe za izvajanje ukrepov družbene samozaščite in varnosti.

POROČILO O DELU MESTNEGA JAVNEGA PRAVOBRANILSTVA

I. DELOVNO PODROČJE

Mestno javno pravobranilstvo v Ljubljani je v letu 1976 delovalo pri pravnem varstvu družbenega premoženja v primerih, ki so navedeni v posebnih zakonih, pri zakonitem zastopanju družbeno političnih skupnosti v Ljubljani, njih organov, organizacij in skladov, ki so pravne osebe ter krajevnih skupnosti pred sodišči in drugimi organi v vseh postopkih, ko gre za premoženjsko pravne zahteve teh subjektov, pri dajanju pravnih mnenj in pravne pomoči v premoženjsko pravnih zadevah teh subjektov ter pri zastopanju drugih družbeno pravnih oseb v premoženjsko pravnih zadevah, če je bilo za to pooblaščen.

Iz tega torej izhaja, da je Mestno javno pravobranilstvo delovalo predvsem pri varovanju pravnega varstva pravic in premoženjskih koristi občin Ljubljane in mesta Ljubljane, njih organov, organizacij, skladov in krajevnih skupnosti, ter družbene skupnosti z ukrepi in pravnimi sredstvi, ki so določeni v vrsti republiških zakonov o prometu z nepremičninami, ki nalagajo javnemu pravobranilstvu pomembne naloge v zvezi z varstvom družbenega premoženja predvsem, ko gre za prehod družbene lastnine v zasebno in obratno.

Naloge Mestnega javnega pravobranilstva v letu 1976 je izvrševalo deset delavcev — od katerih ima pet delavcev pravno fakulteto in pravosodni izpit in trije delavci s srednjo šolsko izobrazbo, ter dva z nepopolno srednješolsko izobrazbo. Od pravnikov so štirje člani Zveze komunistov.

Poleg opravljanja strokovnih nalog so strokovni delavci tudi družbeno politično zelo angažirani. Tako ima vsak po več zadolžitev v posameznih organih kot na pr.: pravna komisija pri Izvršnem svetu Skupščine mesta Ljubljane, statutarna komisija pri Mestnem komiteju Zveze komunistov, komisija za izvajanje družbenega dogovora o kadrovske politiki občine Ljubljana Center, statutarna komisija občine Ljubljana Vič Rudnik, komisija za imenovanje vodilnih delavcev občine Ljubljana Center, komisija za družbeni nadzor občine Ljubljana Center, mestna koordinacijska komisija za odstranjevanje barakarskih naselij, itd.

Tudi v letu 1976 je Mestno javno pravobranilstvo opravljal svoje naloge po programu dela ter po akcijskem programu. Temeljne naloge javnega pravobranilstva so določene v republiškem zakonu o javnem pravobranilstvu, medtem ko so posebne naloge določene v drugih republiških predpisih, ter v navodilih skupščin občin Ljubljane in Skupščine mesta Ljubljane ter od njih pooblaščenih organov.

Tudi v letu 1976 je Mestno javno pravobranilstvo neposredno in učinkovito sodelovalo z Mestom Ljubljana in z ljubljanskimi občinami. To sodelovanje se odraža predvsem v tem, da so organizirani v določenih dnevih prvega tedna v mesecu delovni sestanki pri predsednikih oz. podpredsednikih Izvršnega sveta ob navzočnost načelnikov in posameznih referentov. Na navedenih sestankih rešujemo konkretna pravna vprašanja iz raznih področij, ter jih skušamo urediti že v preventivnem postopku ter se s tem izogniti določenim premoženjskim pravnim posledicam za občino oz. mesto. Mestno javno pravobranilstvo tudi stalno sodeluje s pristojnimi službami ljubljanskih občin in mesta Ljubljane v vseh pravnih in premoženjsko pravnih vprašanjih.

Tudi z drugimi strankami, ki jih zastopamo, tako po zakonu, kakor tudi s pooblastilom, smo sodelovanje v letu 1976 nadaljevali bodisi individualno ali pa na sestankih.

II. DELO MESTNEGA JAVNEGA PRAVOBRANILSTVA

Preventivna dejavnost je ena od temeljnih nalog javnega pravobranilstva. V izvajanju te naloge je javno pravobranilstvo dolžno, preden začne pravdni ali kakšen drug postopek, ukreniti vse po-

trebno, da bi se dosegla sporazumna rešitev spornega razmerja, seveda če nujnost stvari to dopušča. V tem letu smo dali številna ustna, telefonska ter pismena pravna mnenja. Sodelovali smo na sestankih, kjer so se reševale sporne zadeve in s tem marsikatero pravdo preprečili. Pri tem naj omenimo, da so se te prevencije nanašale na zadevo iz različnih pravnih področij.

V zadevah, v katerih zaradi nujnosti ni bila mogoča prevencija, ali v katerih prevencij ni bila uspešna, je tukaj pravobranilstvo vodilo pravde oz. druge ustrezne postopke.

Tako je v letu 1976 Mestno javno pravobranilstvo vodilo 546 pravnih v skupni sporni vrednosti 22.147.543,40 din. Od teh pravnih je bilo dobljenih skupaj 302 v sporni vrednosti 15.977.611,75 din, dočim je bilo 28 pravnih izgubljenih v vrednosti 626.199,00 din. Nerešenih je ostalo 216 pravnih v skupni sporni vrednosti 5.543.732,55 din.

Poleg navedenih pravnih je Mestno javno pravobranilstvo v Ljubljani v preteklem letu vložilo 252 mandatnih tožb v skupni sporni vrednosti 5.736.029,40 din, dočim so drugi upniki vložili zoper stranke, ki jih Mestno javno pravobranilstvo zastopa skupaj osem mandatnih tožb, v skupni sporni vrednosti 140.032,00 din. Zoper plačilne naloge izdane proti strankam, ki jih zastopa Mestno javno pravobranilstvo, je bilo vloženo 16 ugovorov, dočim so nasprotne stranke ugovarjale proti nemu plačilnemu nalogu.

Če pravnomočno prisojene obveznosti niso bile pravočasno poravnane, so upniki predlagali izvršbo. V letu 1976 je Mestno javno pravobranilstvo vodilo skupaj 1113 izvršilnih zadev v skupni izvršilni vrednosti 5.668.666,30 din. V imenu svojih strank smo predlagali izvršbo v 1107 izvršilnih zadevah v skupni izvršilni vrednosti 5.628.663,85 din, dočim so drugi upniki predlagali izvršbo zoper stranke, ki jih zastopamo skupaj v šestih izvršilnih zadevah, v izvršilni vrednosti 40.002,45 din. Od vseh izvršilnih zadev je bilo končanih 537 v vrednosti 4.658.006,90 din.

Poleg zgoraj navedenih zadev smo v letu 1976 obravnavali še 858 zadev, pri katerih pravobranilstvo daje mnenje o pravni veljavnosti pogodb ter pismena in ustna pravna mnenja strankam. Nadalje smo obravnavali 2042 nepravdnih zadev in 88 ostalih zadev.

Od obravnavanih zadev odpade na posamezne občine njih organe, organizacije in sklade ter druge pravne osebe z njihovega območja naslednje število in sicer:

Za občino Ljubljana Bežigrad smo obravnavali 87 pravnih zadev, 268 plačilnih nalogov, 223 izvršilnih zadev, 450 nepravdnih zadev in 157 pravnih mnenj — skupaj 1176 zadev.

Za občino Ljubljana Center smo obravnavali 206 pravnih zadev, 66 plačilnih nalogov, 261 izvršilnih zadev, 380 nepravdnih zadev in 137 pravnih mnenj — skupaj 1050 zadev.

Za občino Ljubljana Moste Polje smo obravnavali 29 pravnih zadev, 11 plačilnih nalogov, 99 izvršilnih zadev, 390 nepravdnih zadev in 110 pravnih mnenj — skupaj 639 zadev.

Za občino Ljubljana Šiška smo obravnavali 160 pravnih zadev, 26 plačilnih nalogov, 458 izvršilnih zadev, 462 nepravdnih zadev in 341 pravnih mnenj — skupaj 1447 zadev.

Za občino Ljubljana Vič Rudnik smo obravnavali 73 pravnih zadev, 38 plačilnih nalogov, 72 izvršilnih zadev, 360 nepravdnih zadev in 107 pravnih mnenj — skupaj 650 zadev.

Iz zgoraj navedenega torej izhaja, da smo v letu 1976 obravnavali 4962 zadev in sicer nerešene zadeve iz leta 1975 in pripad v letu 1976. To število se razlikuje od števila navedenega v statističnem poročilu (4102 zadeve) zaradi tega, ker se v nekaterih statističnih obrazcih ne prikazujejo nerešene zadeve iz prejšnjih let, pa čeprav smo jih obravnavali tudi v letu 1976.

K temu je treba dodati še 550 opravljenih obravnav pri sodiščih in drugih državnih organih pri katerih tukaj pravobranilstvo zastopa stranke. Naj še pojasnimo, da nam vsaka obravnava v povprečju vzame cca dve uri časa, zaradi česar so delavci pravobranilstva dejansko prisiljeni večkrat opravljati svoje delo izven rednega delovnega časa. Pri tem je pripomniti, da v tem številu ni upoštevano

sodelovanje predstavnikov pravobranilstva na seji skupščin občin Ljubljane in mesta Ljubljane ter njih organov, na sejah kolegijev pri Republiškem javnem pravobranilstvu in navzočnost na sestankih pri naših strankah, kot tudi ne sprejema strank v pravobranilstvu in podobno, kar nam ravno tako vzame precej delovnega časa.

V pravadah, v katerih je zastopalo Mestno javno pravobranilstvo družbenopolitične skupnosti in druge družbene pravne osebe so tudi v letu 1976 prevladovali odškodninski zahtevki, zahtevki iz pogodb za plačilo storitev, zahtevki zaradi motenja posesti, zahtevki zaradi odpovedi stanovanjskih pogodb, poslovnih prostorov in zaradi izpraznitve stanovanja; zahtevki na sklenitev kupoprodajne pogodbe za stavbna zemljišča po zakonu o razpolaganju z nezazidanim stavbnim zemljiščem ter zahtevki na razveljavitev nezakonitih in družbeni lastnini škodljivih pogodb.

Nadalje moramo povedati, da Mestno javno pravobranilstvo daje mnogim uporabnikom družbenega premoženja pravna mnenja in nasvete. Število družbeno pravnih oseb, ki jih zastopa Mestno javno pravobranilstvo po zakonu, je veliko, ravno tako je veliko oseb, ki jih zastopa po pooblastilu, glede na določbo 28. člena Zakona o javnem pravobranilstvu. Ti nasveti in pravna mnenja so potrebni ne samo pri „izrazitih“ premoženjsko pravnih zahtevkih, temveč tudi na ostalih pravnih področjih.

V primerjavi z dosedanjim stanjem je dejavnost pravobranilstva razširjena tudi pri pregledovanju sklenjenih pogodb v prometu z nepremičninami, ki jih po 10. členu zakona o prometu z nepremičninami (Ur. l. SRS 19/76) posredujejo družbeno pravne osebe vedno, ko je pri prodaji oz. zamenjavi nepremičnine ena od pogodbениh strank družbeno pravna oseba.

Ta določba prinaša namreč novost, da ob uveljavitve cit. zakona pregleduje pravobranilstvo vse pogodbe, v katerih je ena od pogodbениh strank družbeno pravna oseba. Po dosedaj veljavnih predpisih so družbenopravne osebe bile dolžne pošiljati pogodbe pravobranilstvu le v primerih, ko je družbena lastnina prešla v last fizičnih ali civilnopravnih oseb. Ob pregledovanju in dajanju pravnih mnenj ugotavljamo, da družbeno pravne osebe v pogodbah, s katerim kupujejo nepremičnino od fizične ali civilnopravne osebe, ponavadi prevzamejo poleg kupnine še obveznost plačila davka in drugih stroškov, ki so v zvezi s tem prometom. Družbeno pravne osebe torej v teh primerih nadaljujejo s prakso iz obdobja, ko teh pogodb niso bile dolžne posredovati javnemu pravobranilstvu. Javno pravobranilstvo jih opozarja na te in druge pomanjkljivosti in nepravilnosti ter jim s konkretnimi pripombami in napotki svetuje, kako naj napake odpravijo. Večina družbenih pravnih oseb nam po potke upošteva in tako prispevajo k utrjevanju zakonitosti, le v izjemnih primerih nekatere družbeno pravne osebe niso voljne upoštevati pripomb in priporočil, tako da v teh primerih, v kolikor smo pooblaščen po zakonu, vlagamo tožbe oz. sporočamo opaženi pojav družbenemu pravobranilcu samoupravljanja (v dveh primerih) zaradi morebitnega njegovega ukrepanja.

Omeniti je treba še drugo vrsto pravne pomoči – substitucije, to je medsebojno nadomeščanje javnih pravobranilcev pred sodišči. Ta pravna pomoč ne velja samo na območju SRS, temveč gre za že ustaljeno prakso na vsem območju SFRJ. Značilno je, da velika večina javnih pravobranilcev v Jugoslaviji opravlja to nadomeščanje s stališča solidarnosti in vzajemnosti, tako da običajno ne terjajo povračila stroškov.

III. POSEBNA PROBLEMATIKA

Z uveljavitvijo zakona o razpolaganju z nezazidanim stavbnim zemljiščem je bil promet s temi zemljišči delno sproščen. Ta zakon je v 12. členu določil, da mora tisti, ki namerava prodati nezazidano stavbno zemljišče, ponuditi to zemljišče v prednostni nakup občini, na katere območju zemljišče leži. Šele če občina ponudbo odkloni, lahko ponudeno zemljišče po isti ali višji ceni proda drugemu. Tudi v letu 1976 so ljubljanske občine prejele več ponudb za odkup nezazidanih stavbnih zemljišč. Ko so pozvale ponudnike k podpisu kupoprodajnih pogodb, pa so ti ponudbe umaknili. Mestno javno pravobranilstvo Ljubljana je v takšnih primerih tudi v tem letu vlagalo tožbe na sklenitev pogodbe. Ugotovilo je namreč, da so ponudniki zemljišče ponudili občanom v odkup po nižjih cenah, kot so ga dejansko nameravali prodati drugim, običajno že izbranim kupcem, z namenom, da bi v kupoprodajni pogodbi navedli nižjo ceno od dejanske in se s tem izognili plačilu prometnega davka od dejanske kupnine.

Razen nezazidanega stavbnega zemljišča iz zasebne lastnine v družbeno s pogodbo, je možen tak prenos tudi z individualno ali kompleksno razlastitvijo, ki jo ureja zakon o razlastitvi in prisilnem

prenosu pravice uporabe na nezazidanim stavbnem zemljišču. V prénosu primerih, ko je razlastitveni upravičenec občina, zlasti pri kompleksnih razlastitvah je Mestno javno pravobranilstvo predlagalo razlastitev, ter sodelovalo pri postopkih za določitev odškodnine za ta zemljišča in za druge razlašene nepremičnine.

Tako smo sodelovali pri postopkih za določitev odškodnine za zemljišča in stavbe v 642 zadevah, v skupni vrednosti 18,791.930,90 din. Ob tej priliki želimo pripomniti, da je vloga tuk. pravobranilstva v postopkih za določitev odškodnine za navedene nepremičnine zelo pomembna, ker se srečuje z različnimi, včasih nerealno visokimi zahtevki strank, ter pomanjkljivimi in nezanesljivimi cenitvami, kot je to prikazano v naprej navedenem poročilu Javnega pravobranilstva SR Slovenije o pomanjkljivosti v zvezi s cenitvami nepremičnin.

Znano je že, da je po zakonu o pogojih za prodajo stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastnini (iz leta 1971 in 1974) javno pravobranilstvo pooblaščen, da v vseh primerih, ko so bila prodana družbena stanovanja oz. hiše civilno pravnim osebam v nasprotju z zakonom, pozove stranke na vskladitev pogodb oz. vloga tožbe na razveljavitev pogodb in na vrnitev stanovanjske hiše oz. stanovanja v družbeno lastnino.

Ker smo to področje obdelovali že od leta 1972 v vsakoletnem poročilu, tega v tem poročilu ne nameravamo storiti. Želimo povedati le to, da so vse zadeve že obravnavane na sodišču prve stopnje, ter da vse še niso pravnomočne, ker so nekatere tožene stranke vlagale pritožbe. Pričakujemo, da bodo vse zadeve v tem letu končane tako, da bomo lahko podali izčrpno poročilo o teh zadevah, ali v rednem letnem poročilu za naslednje leto ali pa v posebnem poročilu.

Glede na poudarjeno družbeno skrb pri reševanju stanovanjske problematike, bi omenili svoja opažanja tudi s tega področja. V imenu ljubljanskih občin oz. samoupravnih interesnih stanovanjskih skupnosti vloga Mestno javno pravobranilstvo Ljubljana tožbe za izpraznitev stanovanj proti osebam, ki v stanovanjih stanujejo brez pravnega naslova. Večina toženih stanovalcev se je v sporna stanovanja vselila zakonito, s privoljenjem imetnikov stanovanjske pravice, najpogosteje kot njihovi podnajemniki. Po smrti ali izselitvi imetnika stanovanjske pravice ti stanovalci nimajo več pravnega naslova za bivanje v stanovanju. Pravdni postopki v teh zadevah se pretežno končajo tako, da so toženci dolžni po sodbi v 15 dneh izprazniti stanovanjsko enoto. V vseh teh primerih sodišče tudi dovoli izvršbo, vendar so postopki za deložacijo, z redkimi izjemami, neuspešni. Zahtevajoča stranka sicer ni dolžna nezakonito vseljenim občanom v izvršilnem postopku nuditi nadomestnega stanovanja in prav tako tudi ne najpotrebnejših prostorov, dolžna pa je ponuditi prostor za vskladiščenje pohištva in drugih premičnin, kar pa ovira izvršbo. Izvršbo ovirajo tudi druge okoliščine kot so nedl. otroci, nosečnost žena, bolezen itd. Poseben problem so barakarska naselja, kjer se takoj, ko v izvršbi uspemo izseliti nezakonito vseljeno družino, v isti zapečateni objekt nasilno vseli druga družina. Problem barakarskih naselij pa verjetno ni mogoče reševati parcialno in upamo, da bo podpis družbenega dogovora o postopnem odstranjevanju barakarskih naselij ta problem kompleksno uredil. Kot začasno rešitev pa priporočamo takojšnje rušenje posameznih izpraznjenih barak.

Po mnenju Mestnega javnega pravobranilstva bi glede na opisani neuspeh v izvršilnih postopkih bilo umestno, da bi občine oz. samoupravne interesne stanovanjske skupnosti po svojih službah, organih ali posebej imenovanih komisijah, pred vložitvijo tožbe presojele, ali je glede na konkretne socialne in druge razmere stanovalcev sploh utemeljeno začeti pravdni postopek.

Če se kljub vsemu odločimo za vložitev tožbe proti osebi, ki se je vselila v stanovanje brez pravnega naslova, pa želimo opozoriti na določbo 56. člena Zakona o stanovanjskih razmerjih, po katerem se mora vložiti tožba v enem letu od vselitve v stanovanje. Če je namreč poteklo eno leto od vselitve v stanovanje, ni več možno vložiti tožbe, ker gre v tem primeru za prekluzivni rok enega leta. Iz tega torej izhaja, da v primeru, če upravni organ v enem letu ni izdal odločbe, ali če ni bila vložena tožba na izpraznitev, nezakonito vseljenega ni več mogoče izseliti. Zaradi tega je nujno potrebna aktivnost pristojnih organov, da bi pravočasno odkrili nezakonito vseljene občane v stanovanja in nam to pravočasno sporočili zaradi pravočasnega vlaganja tožb. V nasprotnem primeru bo nezakonito vseljeni pridobil stanovanjsko pravico in se tako njegova vselitev s potekom enoletnega roka dejansko legalizira.

Na stanovanjskem področju naj omenimo še, da se je odkrilo več primerov, ko občani zasedajo družbena stanovanja, čeprav imajo tudi svoje lastno stanovanje. Med tokratnimi pravadami, ki jih vodimo po pooblastilu samoupravnih stanovanjskih skupnosti, je

celo primer, ko je delavec s kreditom delovne organizacije kupil etažno stanovanje, ki ga oddaja podnajemnikom, sam pa še nadalje uporabljata kot imetnik stanovanjske pravice stanovanje v družbeni lastnini.

Če je zaradi kaznivega dejanja oškodovano družbeno premoženje, lahko po določbi 98. člena Zakona o kazenskem postopku organizacije združenega dela in druge družbeno-pravne osebe pooblastijo javno pravobranilstvo, da v kazenskem postopku uveljavlja njihove premoženjsko-pravne zahteve. V vseh primerih, v katerih je bilo tukaj pravobranilstvo pooblaščen, smo uspešno ukrepali in pripomogli, da se je zmanjšala škoda, storjena družbi s kaznivim dejanjem. Ob tem pa ugotavljamo, da se navedene možnosti premalo poslužujejo zlasti manjše organizacije združenega dela, čeprav bi ravno te najbolj potrebovale pomoč javnega pravobranilstva.

Zastopanje nekaterih samoupravnih interesnih skupnosti

Zakon o javnem pravobranilstvu (Ur. list SRS 19/76) določa v 28. členu, da lahko javna pravobranilstva po pooblastilu zastopajo pred sodišči v premoženjsko-pravnih zadevah samoupravne interesne skupnosti na področju vzgoje in izobraževanja, raziskovalne dejavnosti, kulture, zdravstva in socialnega varstva ter organizacije, ki imajo v navedenih skupnostih status izvajalcev.

Da bi bilo to zastopanje čimbolj učinkovito, je tukaj pravobranilstvo o tej možnosti obvestilo vse navedene samoupravne interesne skupnosti v Ljubljani ter od organizacij, ki imajo v skupnostih status izvajalcev pa le šole in vrtce (VVZ), ker smo menili, da je prav tem izvajalcem nujno potrebna pomoč tukaj pravobranilstva.

V zelo kratkem času veljavnosti navedenega zakona (pet mesecev) se je odločitev zakonodajalca, da javna pravobranilstva zastopajo navedene družbeno-pravne osebe, izkazala kot zelo koristna in pravilna. Navedene družbeno-pravne osebe se vsakodnevno obračajo na tukaj pravobranilstvo za nasvete in nejasna vprašanja z različnih pravnih področij ter prosijo za zastopanja na sodiščih.

Ob tem sodelovanju smo tudi ugotovili, da te organizacije (šole in VVZ) potrebujejo aktivno pomoč družbe, če želimo, da bodo pravilno in zakonito samoupravno delovale. Tukaj je predvsem mišljena pomoč v izdelovanju in vsklajevanju njihovih samoupravnih splošnih aktov glede na zakon o združenem delu. Te organizacije se namreč obračajo na tukaj pravobranilstvo, da bi jim tudi na tem področju pomagalo oz. svetovalo, kdo bi jim lahko pri tem pomagal. Verjetno bi bilo umestno razmisliti o obliki družbene pomoči tem organizacijam tudi na navedenem področju.

Cenitev nepremičnin

Glede cenitve nepremičnin po sodnih cenilcih se dogajajo pomanjkljivosti in nepravilnosti, ki so v tem, da so cenitve nerazumljive, netočne, strokovno nesolidne in včasih tudi v kar očitnem nasprotju s predpisi. Takega problema posebej ne obdelujemo, ker ga je obdelalo Javno pravobranilstvo SR Slovenije ob sodelovanju ostalih javnih pravobranilcev v SRS. To problematiko je javno pravobranilstvo SR Slovenije posredovalo Skupščini SRS ter nekaterim pristojnim republiškim organom in vsem javnim pravobranilstvom v SRS.

Glede na dejstvo, da je ta problematika pomembna tudi za ljubljanske občine in mesto Ljubljana, jo priključujemo k našemu poročilu in bi jo skupaj obravnavali kot celoto.

Zakon o dedovanju

Zakon o dedovanju je v 128. členu prinesel bistveno novost v

korist družbene skupnosti. Po tem členu se namreč dedovanje premoženja osebe, ki je uživala socialno ali drugo pomoč družbene skupnosti omeji do višine vrednosti prejete pomoči. Kmalu po uveljavitvi zakona, pa smo v praksi zasledili, da dediči obidejo navedeno zakonsko določilo s tem, da sklenejo pred smrtjo zapustnika darilno pogodbo, s katero jim uživalec družbene pomoči podari svoje premoženje. V takšnih primerih je tukaj pravobranilstvo pozvalo obdarjence na povrnitev vrednosti dane pomoči, v kolikor pa tega ne bodo prostovoljno izpolnili, bomo vložili zoper njih pred sodišči ustrezne tožbe. Teh primerov sicer ni veliko, povedo pa nam, da je zakon možno obiti in bi bilo razmisliti o morebitnih preventivnih ukrepih, ki bi to onemogočili. Mogoče bi prišla v poštev pogodba, s katero bi oseba, ki ima premoženje in ki uživa socialno ali drugo pomoč družbene skupnosti, izročila svoje premoženje do višine sprejete pomoči tisti družbeno pravni osebi, ki to pomoč daje.

Glede normativne dejavnosti ugotavljamo, da je bilo Mestno javno pravobranilstvo tudi v letu 1976 zelo aktivno in je posredovalo pristojnim organom pripombe k zakonu s področja prometa z nepremičninami.

Tudi v letu 1976 smo predlagali pripombe k 1. odstavku 50. člena Zakona o razlastitvi in prisilnem prenosu pravice uporabe, po katerem je določeno, da mora razlastitveni upravičenec preden stavbo podre, zagotoviti prejšnjemu lastniku drugo ustrezno stanovanje. (V praksi se namreč dogajajo primeri, da so nekatere občine v Ljubljani po sklepu sodišča dolžne ponuditi prejšnjemu lastniku drugo ustrezno stanovanje, čeprav je ta zgradil družinsko stanovanjsko hišo, v katero se je skupaj z družino tudi preselil. Po vselitvi je ta upravičenec sporočil občini, da odstopa od nadomestnega stanovanja, če se mu izplača določeni denarni znesek.) Ker se takih primerov lahko pojavi več, smo predlagali, da se v zadnji vrsti 1. odst. 50. člena cit. zakona za besedami: . . . drugo ustrezno stanovanje, dodajo besede: „če ga za vselitev sebe in svoje družine potrebuje“

Ker ta predlog iz leta 1975 ni bil sprejet in ker smatramo, da je nujno, da do te dopolnitve pride, smo še naprej vztrajali pri tem predlogu in če bo ta sprejet, potem bodo dobili drugo ustrezno stanovanje le tisti prejšnji lastniki, ki tako stanovanje dejansko tudi potrebujejo, za preselitev sebe in svoje družine. Nadalje menimo, da je ta dopolnitev nujno potrebna, čeprav je pristojno sodišče v zgoraj navedenem, torej v konkretnem primeru odločilo, da razlastitveni upravičenec ni dolžan prejšnjemu lastniku stavbe nuditi drugega stanovanja, ker si je ta, že pred rušenjem razlašene hiše, zgradil novo hišo in se je v to hišo tudi vselil.

Na koncu naj zaključimo z ugotovitvijo, da je civilno pravno varstvo družbene lastnine zelo pomembna naloga javnega pravobranilstva. Obenem pa ugotavljamo, da je uspešno civilno pravno varstvo družbene lastnine mogoče le, če obstajajo precizni zakoniti predpisi. Ugotoviti pa moramo, da žal vedno ni tako in vrzeli v zakonitih predpisih ovirajo organe, ki skrbijo za zakonitost in za varstvo družbene lastnine, da bi svojo družbeno funkcijo opravljali tako, kot bi jo morali in želeli.

Predpisi s področja varstva družbene lastnine bi morali predvsem povezovati v enoten postopek delo vseh organov in organizacij, ki so za to varstvo zadolžene (od samoupravne delavske kontrole v OZD preko inšpekcijskih služb in službe družbenega knjigovodstva do pravosodnih organov), ter zagotavljati nadzor in sankcije za izvrševanje obveznosti do družbene lastnine v vseh fazah postopka za varstvo družbene lastnine, kar je žal v predpisih večinoma izpuščeno.

Mestni javni pravobranilec
Nikola Dmitrovič

POROČILO O DELU POSTAJE MILICE

Poročilo o delu postaje milice Ljubljana Moste in oddelka milice Polje zajema gibanje kriminalitete, stanje javnega reda in miru in prometne varnosti v naši občini v letu 1976 ter nekatere probleme, na katere smo naleteli pri svojem delu. Poročilo naj služi predvsem kot osnova za delo vsem dejavnikom družbene samozaščite, za dvig

varnostne kulture naših občanov. S tem se uresničuje ustavno načelo podružbljanja skrbi za varnost v naši družbi.

Gibanje kriminalitete

V preteklih letih smo vsako leto beležili znaten porast kaznivih

dejanj. Za primerjavo navajamo, da smo obravnavali v letu:

1972	756 kaznivih dejanj
1973	988 kaznivih dejanj
1974	1007 kaznivih dejanj
1975	959 kaznivih dejanj
1976	887 kaznivih dejanj

Zmanjšanje števila kaznivih dejanj smo dosegli predvsem z načrtnim in intenzivnim delom miličnikov na terenu. Mladi miličniki se kljub pomanjkanju izkušenj uspešno vključujejo v odkrivanje kaznivih dejanj. Velik poudarek smo med delom posvetili preventivnemu delu. Pri svojem delu so vodje varnostnih okolij delovali tudi na področju razvijanja družbene samozaščite, kar je nedvomno vplivalo na zmanjšanje števila kaznivih dejanj. V zadnjih treh letih smo izboljšali tudi uspešnost raziskave kaznivih dejanj. Od 52 procentne uspešnosti raziskave smo prišli v letu 1976 na postaja milice na 63,1 procenta in na oddelku milice Polje 67,5 procenta. Od skupnega števila obravnavanih kaznivih dejanj je največ deliktov zoper družbeno in zasebno premoženje, med katerimi prednjačijo vlomi v avtomobile, tatvine delov motornih vozil, tatvine koles ter druge tatvine. Premoženjskim deliktom po številu sledijo kazniva dejanja zoper življenje in telo, kazniva dejanja zoper svobodo in pravice državljanov in kazniva dejanja zoper osebno dostojanstvo in moralo.

Kljub dejstvu, da se je število prebivalcev v naši občini v zadnjih letih močno povečalo, število kaznivih dejanj pa zmanjšalo, s tem se ne moremo reči, da je stanje na tem področju zadovoljivo. Vsi ti podatki so elementi za varnostno oceno stanja v občini in krajevnih skupnostih. Elementi pa so tudi podlaga za delovanje odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in drugih dejavnikov za preventivno delovanje za odpravljanje kriminalnih žarišč in nenehno skrb za dvig varnostne kulture občanov.

Varstvo javnega reda in miru

Število prebivalcev se je v naši občini v zadnjih nekaj letih močno povečalo. Vzporedno z rastjo prebivalstva se večja tudi število naših intervencij zaradi kršitev javnega reda in miru. Že več let ugotavljamo, da upada število naših intervencij zaradi pretefov v gostilnah. Večjih pretefov v lokalih, kjer bi bili uporabljeni noži in drugo orožje skoraj ni več. Nasprotno temu pa naraščajo naše intervencije v stanovanjih, kjer pride do pretefov med možem in ženo ali med starši in otroki. Takih intervencij je največ v novo naseljenih soseskah. Pri družinskih sporih smo sprte občane največkrat opozarjali. Le v hujših primerih, kjer je miličnik ocenil, da opozorilo ne bo zaleglo, smo kršilce prijavljali sodnikom za prekrške ali javnemu tožilcu za kaznivo dejanje. Skoraj pri vseh kršitvah javnega reda in miru so bili storilci pod vplivom alkohola.

Zaradi prekomernega točenja alkoholnih pijač vinjenim in mladoletnim osebam smo z gostinskimi delavci organizirali dve posvetovanji. Gostinske delavce smo opozorili na problem alkoholizma in na posledice, ki izhajajo iz tega, predvsem na posledice, ki jih povzroča alkohol v družini. Na področju boja proti alkoholizmu bi bila potrebna širša družbena akcija za zdravljenje oseb, ki se prekomerno vdajajo alkoholu in pomoč družinam alkoholikov. Naše ugotovitve smo sproti poročali delavcem centra za socialno delo Skupščine občine Moste Polje.

Na področju samozaščitnega delovanja bo potrebno v Krajevni skupnosti angažirati občane za preventivno delo v boju proti alkoholizmu.

Pregled podanih predlogov za uvedbo postopka o kršitvah javnega reda in miru:

leto	število prekrškov
1972	707
1973	811
1974	869
1975	871
1976	1116

Pregled kršitev JRM

	1972	1973	1974	1975	1976
pretepi, drzno vedenje	484	476	530	120	105
nedostojno vedenje proti miličnikom	35	53	72	35	50
klateži, delomrzneži	110	122	107	105	118
točenje alkohola vinjenim	7	54	48	34	43
pretepi v stanovanjih	—	—	—	140	146
ostali prekrški	71	106	108	434	555

Pregled intervencij po posameznih gostinskih lokalih:

gostišče	1975	1976
Vodmat	35	47
Sloga	18	22
Ob železnici — „Srbija“	9	9
Kregar	3	2
Krpan	7	4
Bricelj	6	3
Bizeljčan	—	4
Pri pošti v Polju	13	25
Zaloški hram	20	40
Belokranjski hram	—	3
Bife Partizan	7	6
Mercator Proletarska 4	3	2
Istra Kajuhova 4	4	2
Expres bife Kodrova 1	—	3
Kegljišče Kodeljevo	3	6

Iz navedene razpredelnice je razvidno, da je bilo največ intervencij v gostilni Vodmat na Zaloški cesti, Sloga na Pokopališki cesti, v Zaloškem hramu in gostilni Pri pošti v Polju.

Miličniki so bili med letom zelo angažirani tudi pri odkrivanju oseb, ki posedujejo orožje in zanj nimajo ustreznega dovoljenja. Zasegli smo:

pištrole	3 komade
malokalibrska pištola	1 komad
flobert	2 komada
raketna pištola	1 komad
vojaške puške	4 komade
naboji za pištrole	19 komadov
naboji za flobert	84 komadov
naboji za raketno pištolo	20 komadov
plinski naboji	11 komadov
naboji za vojaško puško	1080 komadov

Zoper vse kršitelje, ki so posedovali orožje in niso imeli ustreznega dovoljenja, smo predlagali uvedbo kazenskega postopka ali uvedbo postopka o prekršku.

Stanje prometne varnosti

Prometna varnost določenega območja je odvisna od prometnih pogojev in obnašanja voznikov in drugih udeležencev v prometu. Tem pogojem smo prilagodili vse ukrepe naših miličnikov v prometu. Kršilce cestno prometnih predpisov smo opozarjali zaradi prekrškov, le v hujših primerih smo zoper voznike represivno ukrepali. Za izboljšanje prometne varnosti smo naše delo usmerjali predvsem v odpravljanje vzrokov, ki bistveno ogrožajo varnost v prometu in pogojujejo lažje in težje prometne nesreče. Ti vzroki so predvsem izsiljevanje prednosti v križišču, neprimerna hitrost, prekratka varnostna razdalja in vožnja pod vplivom alkohola. Ob prometnih konicah smo usmerjali promet v najprometnejših križiščih. Za odpravljanje vzroka prometnih nesreč zaradi prevelike hitrosti smo promet kontrolirali z radarjem. Trudimo se, da bi vsak miličnik v prometni službi sprejel aktiven odnos do prometnih udeležencev, ker le tako lahko največ pripomore k prometni varnosti.

Največ nesreč je na Zaloški, Šmartinski in Litijski cesti. To so tudi glavne vpadnice in je na njih promet najgostejši. Navedene ceste so preobremenjene in ne ustrezajo več potrebam sedanjega prometa. Predvsem Šmartinska in Zaloška cesta bi morali biti v bližnji prihodnosti rekonstruirani.

Zaradi neupoštevanja prometnih predpisov proti kršilcem smo v letu 1976 podvzeli naslednje ukrepe:

	1975	1976
predlogi za uvedbo postopka o prekršku	653	1514
mandatno kaznovane osebe	1896	1576
znesek mandatnih kazni	97.710	122.780
vinjeni vozniki motornih vozil	103	104
vinjeni kolesarji	38	17
vinjeni povzročitelji prometnih nesreč	—	31
odvzeta vozniška dovoljenja zaradi prekrškov	—	156

Prometne nesreče:

leto	skupaj	kaz. dej.	prekršek	smrtne	s poškodbo
1972	411	309	132	15	379
1973	837	265	572	11	250
1974	691	161	530	12	142
1975	727	132	558	12	109
1976	708	163	506	5	137

Prometne nezgode, ki niso v razpredelnici, so lažjega značaja in so zabeležene kot dogodek.

Iz pregleda je razvidno, da se število prometnih nesreč v zadnjih letih ni bistveno spremenilo. Z našimi preventivnimi in represivnimi ukrepi smo zmanjšali število najhujših prometnih nesreč s smrtnim izidom, narašča pa število manjših nezgod.

Zagotavljanje materialnih sredstev

Po zakonu o varnosti, družbeni samozaščiti in notranjih zadevah zagotavljajo materialna sredstva za delo postaje milice Skupščine občin s svojimi proračuni. Uspešnost našega dela je odvisna od organizacije dela, družbene zavesti naših delavcev, pa tudi od materialnih pogojev, ki nam jih zagotavlja družba. Delavci oddelka milice v Polju delajo v neprimernih prostorih in bo potrebno zgraditi nove delovne prostore. Na postaji milice Moste je nujno potrebno napeljati centralno kurjavo, ker smo edina postaja v Ljubljani,

ki ima ogrevanje s klasičnimi pečmi. Peči so že dotrajane in je sedaj najprimernejši čas za rešitev tega problema. Upoštevati moramo dejstvo, da traja naš delovni dan 24 ur, klasične peči pa ne prenesejo dalj časa take obremenitve.

Pereče je še vedno tudi stanovanjsko vprašanje miličnikov postaje milice Moste in oddelka milice Polje. Brez ustreznih stanovanj je 16 naših miličnikov. Ti sedaj živijo ločeno od družin, v kletah ali manjših sobah skupaj z ženami in otroki. Glede na predvideno povečanje števila prebivalstva se bo nujno moralo povečati tudi število delovnih mest miličnikov na postaji milice Moste in oddelku milice Polje, zaradi tega bo potrebno stanovanjsko vprašanje hitreje reševati.

Poročilo o delu postaje milice Ljubljana Moste-Polje za leto 1976 je le delni prikaz našega dela med letom. Zaradi boljše preglednosti smo za posamezna področja podali primerjalne podatke za prejšnja leta. Pri tem bi radi opozorili, da se vse naše delo ne da meriti s številkami, saj so miličniki za varnost občanov in njihovega premoženja ter za varovanje naše socialistične samoupravne družbe pred negativnimi pojavi, storili mnogo več. Tu imamo v mislih številne preventivne ukrepe, ki so bili usmerjeni v varstvo v ustavo določenega reda in so od naših miličnikov med letom zahtevali mnogo naporov. Na kratko smo nakazali tudi nekatere probleme s katerimi smo se srečevali pri našem delu in so dostikrat odločilnega pomena za našo uspešnost.

Komandir postaje milice
Janez Zakrajšek

UREDITEV KOMPLEKSA URH IN PROGRAM SANACIJE

Program sanacije spomeniškega kompleksa URH

Koordinacijski odbor za varstvo spomenikov NOB pri IS skupščine občine Ljubljana Moste-Polje je na seji dne 27/1-1977 obravnaval program vzdrževanja in obnavljanja spomenikov in drugih obeležij NOB in socialistične revolucije v letu 1977 v občini.

Za vzdrževanje in obnavljanje spomenikov in drugih obeležij, ki ga izvajajo krajevne skupnosti oziroma krajevne organizacije ZZB ter za ureditev zemljiško-knjižnega stanja teh obeležij, je v programu za leto 1977 predvideno:

120.000 din za vzdrževanje in

30.000 din za ureditev zemljiškooknjižnega stanja.

Ta sredstva bo moral zagotoviti občinski proračun, dokler ne bodo v skladu z družbenim dogovorom za posamezne spomenike določeni skrbniki.

Na isti seji je koordinacijski odbor obravnaval tudi problematiko spomeniškega kompleksa Urh.

Koordinacijski odbor je ugotovil, da je celoten spomeniški kompleks URH v zanemarjenem stanju in zato njegov izgled sila boren, nevreden pomena, ki ga ima. Za kompleks URH že leta skrbi občina oziroma občinska organizacija ZZB NOV, seveda v okviru materialnih možnosti, ki še zdaleč ne zadoščajo potrebam. V letu 1976 je koordinacijski odbor dal iniciativo za izdelavo srednjeročnega programa sanacije in ureditve celotnega kompleksa in s to nalogo zadolžil Regionalni zavod za spomeniško varstvo Ljubljana kot odgovorno strokovno institucijo, ki mora po zakonu skrbeti za kulturne spomenike. Izvršni svet Skupščine SR Slovenije je namreč v skladu s četrtem odstavkom 4. člena zakona o vojaških pokopališčih in grobovih (Uradni list SRS šte. 26/73) sprejel odlok o tem, katera grobišča borcev NOV in žrtev fašističnega terorja so posebna zgodovinskega pomena in imajo značaj kulturnega spomenika (Ur. list SRS šte. 37/74) ter določil, da za urejanje in vzdrževanje teh grobišč skrbi SR Slovenija.

Med navedenimi grobišči, ki imajo po cit. odloku značaj kulturnega spomenika, je tudi URH.

Na seji 27/1-1977 je koordinacijski odbor razpravljal o predloženem srednjeročnem programu, ki obsega ukrepe za sanacijo in ohranitev obstoječih objektov in obeležij ter ureditev nujnih spremljajočih objektov oziroma naprav, in ga v celoti sprejel. Hkrati je pripravil tudi program sanacije kompleksa URH v letu 1977, ki obsega dela in posege, ki so prioritetenega značaja in jih je

nujno takoj opraviti, če hočemo preprečiti nadaljnje propadanje nekaterih objektov in obeležij ter funkcionalno urediti ta pomnik, ki ima poseben pomen za slovenski narod in njegovo borbo za nacionalno osvoboditev in socialistično revolucijo.

Koordinacijski odbor zato predlaga, da se oba programa posredujeja v obravnavo in sprejem vsem, ki so dolžni skrbeti za varstvo spomenikov NOB in socialistične revolucije ter kulturnih spomenikov slovenskega naroda, kar Urh tudi je.

Koordinacijski odbor sodi, da so za sprejem in izvršitev programa ter združevanje sredstev za njegovo realizacijo prvenstveno odgovorni in zadolženi: kulturna skupnost SR Slovenije, mesta Ljubljane in občine ter vse tri družbenopolitične skupnosti (občina, mesto in republika). Zato bodo morali vsi prispevati ustrezen delež investicijskih sredstev.

Obveznost republike in republiške SIS za kulturo izhaja iz prejšnjega cit. veljavnega zakona in odloka. O tej obveznosti govori tudi pismo Republiškega komiteja za vprašanja borcev NOV in vojaških invalidov z dne 9/12-1976, ko glede urejanja in vzdrževanja grobišč borcev NOV in žrtev fašističnega nasilja, ki jih je republiški izvršni svet z odlokom razglasil kot kulturne spomenike, dobesedno pravi: „V ta pregled (mišljen je pregled grobišč in grobov, za katere skrbi občina), ne sodijo grobišča in grobovi borcev, ki jih je izvršni svet skupščine SRS z odlokom razglasil za kulturne spomenike (Ur. l. SRS št. 37/74), kajti ta se urejajo in vzdržujejo po drugačnih predpisih, po predpisih o varstvu kulturnih spomenikov, kar velja tudi za financiranje,“ ter pismo istega republiškega komiteja z dne 6/9-1976, ko v isti zadevi navaja: „Pristojnost za urejanje in vzdrževanje teh spomeniških objektov je z dnem uveljavitve odloka, to je 20/12-1974 prešla iz skupščin občin na zavod SR Slovenije za spomeniško varstvo oziroma na regionalne zavode za spomeniško varstvo, finančna sredstva pa zagotavljajo kulturne skupnosti.“

Obveznost občine in mesta Ljubljane ter občinske in mestne SIS za kulturo pa izhaja iz zakona in iz sprejetega družbenega dogovora o urejanju, vzdrževanju in varstvu spomenikov in drugih obeležij NOB in socialistične revolucije, s katerim smo se v Ljubljani dogovorili (6. člen), da „za urejanje in obnavljanje ter investicijsko vzdrževanje spomenikov, ki presegajo finančne zmožnosti posamezne družbenopolitične skupnosti, pripravijo programe in predlog financiranja ustrezni organi občinskih in mestne skupščine ter občinskih in mestne kulturne skupnosti vsako leto posebej

Prednost imajo bolj ogroženi spomeniki. Programi se uresničujejo s solidarnostnim združevanjem sredstev na območju mesta kot celote, ter da te programe sprejemajo občinska skupščina mesta ter ustrezne samoupravne interesne skupnosti (8. člen).

Koordinacijski odbor tudi meni, da bo moral program sanacije Urha dobiti ustrezno prioriteto glede solidarnostnega združevanja sredstev ljubljanskih občin in mesta na podlagi družbenega dogovora o urejanju, vzdrževanju in varstvu spomenikov in drugih obeležij NOB in socialistične revolucije, ki smo ga nedavno sprejeli.

Za realizacijo programa sanacije spomeniškega kompleksa Urh v letu 1977 je že zagotovljenih 416.000 din, ki so jih v letu 1976 namenili za Urh republiška in mestna kulturna skupnost (vsaka po 123.000 din) ter republika in občina (100.000 in 70.000 din).

Za realizacijo celotnega programa bi morali zbrati še 1.826.000 din, kar pomeni, da bi moral biti prispevek vseh šestih financierjev v letu 1977 vsaj dvakrat večji od lanskega, še posebej pa prispevek mesta Ljubljane preko združevanja sredstev po že omenjenem ljubljanskem družbenem dogovoru.

Glede na zastavljeni program sanacije v letu 1977 bi morali po našem mnenju prispevati: Kulturna skupnost SRS in Kulturna skupnost mesta vsaka po 360.000 din ter kulturna skupnost občine 200.000 din, republika, mesto in občina pa iz sredstev splošne porabe vsaka po 300.000 din.

c) stanovanjsko poslopje in sanitarije (el. in strelovod)	123.500	12.570
d) kabelska povezava med objekti	75.000	9.300
e) zunanja razsvetljava (celoten kompleks)	650.000	46.500
f) kabelski priključek od javnega električnega voda do Urha (izkop, nabava ter položitev kabla)	70.000	
3. Strojne instalacije		
a) vodovod (zunanji priključek oz. zajetje ter interni vodovod)	450.000	18.000
4. Postavitev prodajnega mesta (razglednice, ustrezna literatura ipd.)	80.000	
5. Sanacija spomenika	160.000	
SKUPAJ	2.242.520	116.820

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje je na 106. seji dne 22. marca 1977 obravnaval problematiko v zvezi z ureditvijo kompleksa Urh ter program sanacije in sprejel naslednji

SKLEP

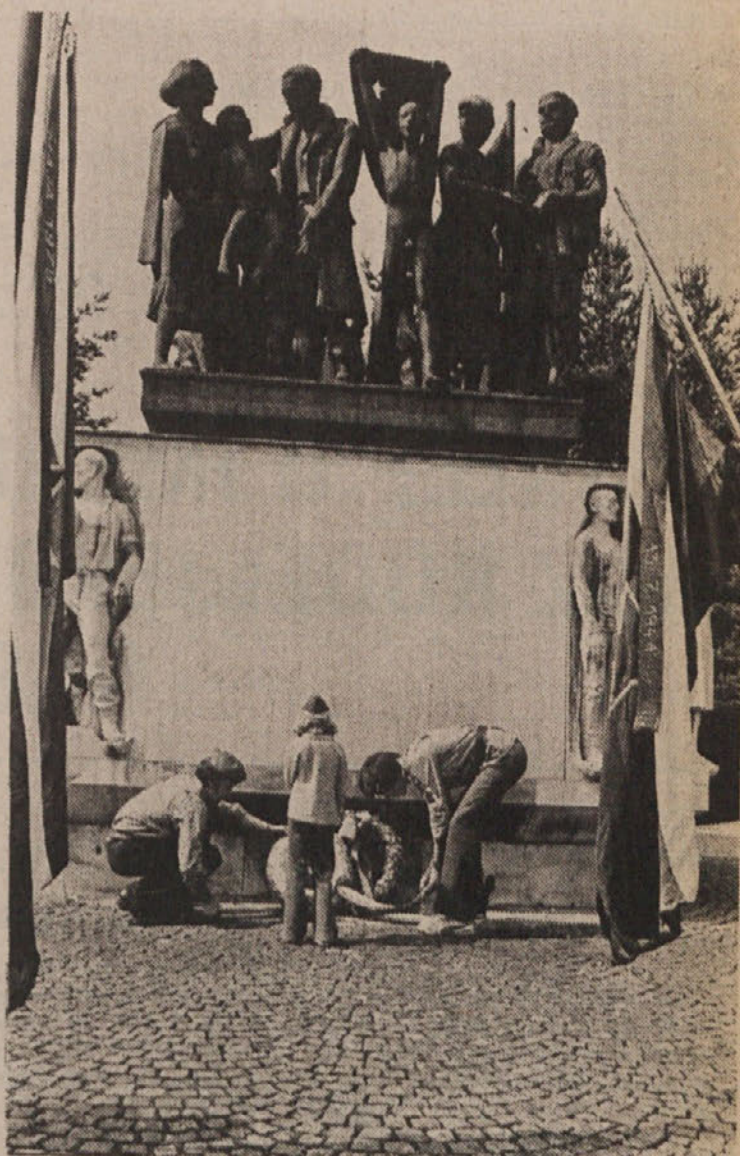
Izvršni svet posreduje problematiko v zvezi z ureditvijo kompleksa Urh in program sanacije v obravnavo in sprejem občinski skupščini. Izvršni svet tudi predlaga, da občinska skupščina posreduje sprejeti program sanacije kompleksa Urh vsem, ki so dolžni združevati sredstva za obnovo in vzdrževanje tega spomenika. To pa so: mesto Ljubljana in republika ter kulturne skupnosti občine, mesta in republike.

SREDNJEROČNI PROGRAM sanacije spomeniškega kompleksa Urh (obdobje 1976-1980)

	Investicija	prodajna cena projekta
1. Statična presoja sanacije		
a) muzej	300.000	24.000
b) mučilnica	25.000	6.000
c) stanovanjsko poslopje in sanitarije (25-30 m ²)	300.000	8.000
2. Elektroinstalacije		
a) muzej (el. in strelovod)	163.000	15.730
b) mučilnica (el. in strelovod)	54.200	6.720
c) stanovanjsko poslopje in sanitarije (el. in strelovod)	123.500	12.570
d) kabelske povezave med objekti	75.000	9.300
e) zunanja razsvetljava (celoten kompleks Urh)	650.000	46.000
f) kabelski priključek na javno električno omrežje	70.000	
3. Strojne instalacije		
a) vodovod-zunanji priključek do vasi in interni vodovod	450.000	18.000
b) ogrevanje muzeja (električno)	250.000	23.750
4. Zunanja ureditev parkirnih prostorov z dovozno cesto		
a) parkirni prostori	1.400.000	60.480
b) preureditev stopnišča k spomeniku	300.000	15.900
c) terenski posnetek parkirnih prostorov in stopnišča		18.360
d) snemanje in nanašanje podložnega profila od vnožja do vrha		20.400
5. Sanacija spomenika na grobnici	160.000	
6. Restavriranje fasade cerkve in zaščita s silikonskim premazom (cca 1100 m ²)	390.000	
7. Hortikultura ureditev	580.000	
8. Nov interier muzeja in nova zasnova muzejske zbirke	650.000	
9. Postavitev prodajnega mesta (razglednice, ustrez. literatura ipd.)	80.000	
Investicijska sredstva za celotno sanacijo (1-9)	6.020.700	
Izdelava projektov		286.000
SKUPAJ	6.306.700	

PROGRAM SANACIJE KOMPLEKSA URH V LETU 1977 (naloge iz srednjeročnega programa sanacije)

Opis dela	investicija	projekt
1. Statična presoja sanacije stanovanjskega poslopja in sanitarije (25-30 m ²)	300.000	8.000
2. Elektroinstalacije		
a) muzej (elektr. in strelovod)	163.000	15.730
b) mučilnica (el. in strelovod)	54.200	6.720

SKLEPI O POSLOVNIH ČASIH VVZ

VZGOJNO-VARSTVENI ZAVOD KODELJEVO

PREDLOG

Na osnovi 8. člena Zakona o vzgojnovarstveni dejavnosti za predšolske otroke (Ur. list SRS, št. 28-181/72) in 159. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Ur. list SRS št. 25/74) je skupščina občine Ljubljana Moste-Polje na zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 1977 sprejela

SKLEP

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje potrjuje poslovni čas vzgojnovarstvenega zavoda Kodeljevo, Na Peči 20, Ljubljana. VVZ Kodeljevo posluje ob delavnikih od 5³⁰ - 16. ure, ob sobotah in dnevih pred prazniki pa od 5³⁰ do 15. ure.

Obrazložitev

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje je v skladu z Zakonom o vzgojnovarstveni dejavnosti ustanovitelj VVZ Kodeljevo in zato tudi pristojna za potrditev njenega poslovnega časa.

VZGOJNO-VARSTVENI ZAVOD ZAJČJA DOBRAVA

PREDLOG

Na osnovi 8. člena Zakona o vzgojnovarstveni dejavnosti za predšolske otroke (Ur. list SRS, št. 28-181/72) in 159. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Ur. list SRS št. 25/74) je skupščina občine Ljubljana Moste-Polje na zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 1977 sprejela

VZGOJNO-VARSTVENI ZAVOD KODELJEVO

PREDLOG

Na osnovi 8. člena Zakona o vzgojnovarstveni dejavnosti za predšolske otroke (Uradni list SRS, št. 28-181/72) in 159. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Ur. list SRS št. 25/74) je skupščina občine Ljubljana Moste-Polje na zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 1977 sprejela

SKLEP

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje potrjuje poslovni čas vzgojnovarstvenega zavoda Zajčja Dobrava, Zadobrovska 28 a. VVZ posluje ob delavnikih od 5¹⁵ do 16. ure, ob sobotah in dnevih pred prazniki pa od 5¹⁵ do 15. ure.

Obrazložitev

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje je v skladu z Zakonom o vzgojnovarstveni dejavnosti ustanovitelj VVZ Zajčja Dobrava in zato tudi pristojna za potrditev njenega poslovnega časa.

VZGOJNO-VARSTVENI ZAVOD ZALOG

PREDLOG

Na osnovi 8. člena Zakona o vzgojnovarstveni dejavnosti za predšolske otroke (Ur. list SRS, št. 28-181/72) in 159. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Ur. list SRS št. 25/74) je skupščina občine Ljubljana Moste-Polje na zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 1977 sprejela

SKLEP

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje potrjuje poslovni čas vzgojnovarstvenega zavoda Zalog, Agrokombinatska 2. VVZ Zalog posluje ob delavnikih od 5. ure do 16. ure vse leto, razen ob sobotah, ko posluje od 5. ure do 15. ure.

Obrazložitev

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje je v skladu z Zakonom o vzgojnovarstveni dejavnosti ustanovitelj VVZ Zalog in zato tudi pristojna za potrditev njenega poslovnega časa.

SKLEP O IMENOVANJU ENOTE VVZ KODELJEVO V ŠTEPANJSKEM NASELJU

VZGOJNO-VARSTVENI ZAVOD KODELJEVO

PREDLOG

Na osnovi 8. člena Zakona o vzgojnovarstveni dejavnosti za predšolske otroke (Uradni list SRS, št. 28-181/72) in 159. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Ur. list SRS št. 25/74) je skupščina občine Ljubljana Moste-Polje na zasedanju zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 1977 sprejela

SKLEP

Novozgrajeni vzgojnovarstveni zavod v Štepanjskem naselju, ki bo predvidoma začel z delom 1. V. 1977, postane podružnična enota VVZ Kodeljevo, Na Peči 20, Ljubljana.

Obrazložitev

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje je v skladu z Zakonom o vzgojnovarstveni dejavnosti ustanovitelj vzgojnovarstvenih zavodov in zato tudi pristojna, da odloči o združitvi. Ta sklep je v skladu s srednjeročnim programom razvoja otroškega varstva v občini Ljubljana Moste-Polje, v katerem je predvideno združevanje vrtcev v občini.

ODGOVORI NA VPRAŠANJA DELEGACIJ

Na 29. skupnem zasedanju ZZD in ZKS dne 27. januarja 1977 sta delegata iz Krajevne skupnosti Nove Jarše med drugim postavila naslednje delegatsko

vprišanje:

Sprejeli smo program razvoja občine za leto 1977. Mesto krajevne skupnosti je sicer opredeljeno in navedeno, kaj v tem letu narediti. Vendar pa delegacija na sugestijo krajevne skupnosti meni, da bi moral zbor krajevne skupnosti te občine čimprej razpravljati o problemih vseh krajevne skupnosti v občini, programiranje in vklapljanje programov TOZD in zlasti občinskih SIS, skratka pogovoriti bi se morali o vlogi in delu krajevne skupnosti ter napraviti analizo. Ta predlog vezemo s prakso te občinske skupščine, ko kot posebno točko dnevnega reda razpravljamo o gospodarstvu in TOZDih, da pa take razprave v času skoraj treh let ni bilo v skupščini s področja krajevne skupnosti. Sicer pa je takšna razprava oziroma priprava materiala navedena v statutu občine v členih, ki govorijo o pristojnosti zbora krajevne skupnosti.

Svetovalec za krajevne skupnosti in splošne zadeve je pripravil naslednji

Odgovor:

V programu razvoja občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1977 je sicer opredeljeno mesto krajevne skupnosti, vendar ni v celoti navedena konkretizacija razvojnih programov krajevne skupnosti.

V odgovor vam lahko pojasnimo, da strokovna služba za krajevne skupnosti pri Skupščini občine Ljubljana Moste-Polje pripravlja gradivo o problematiki vseh krajevne skupnosti in bo nato sklicana posebna seja zbora krajevne skupnosti, ki bo obravnavala planske in programske naloge krajevne skupnosti za leto 1977.

Res je, da zbor združenega dela občine posveča posebno točko dnevnega reda razvojnim programom TOZD in da se v te programe niso vključevale krajevne skupnosti. Iz dosedanje prakse in v bodočem razvoju krajevne skupnosti je jasno, da se morajo krajevne skupnosti vključevati v razvojne programe OZD in da bodo razvojni programi in plani vključeni v razpravo vseh zborov skupščine občine.

ZAPISNIKI SEJ SKUPŠČINE

ZBOR ZDRUŽENEGA DELA IN ZBOR KRAJEVNIH SKUPNOSTI

ZAPISNIK

31. skupnega zasedanja zbora združenega dela in zbora krajevne skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje, ki je bilo dne 29. marca 1977 s pričetkom ob 17. uri v sejni dvorani skupščine občine.

Skupno zasedanje je vodil predsednik skupščine občine Marjan MOŠKRIČ v sodelovanju s predsednikom zbora združenega dela Ljubom ZABUKOVCEM in predsednico zbora krajevne skupnosti Slavko JERMAN.

Zapisnik skupnega zasedanja je vodil sekretar skupščine občine Zvone TUŠAK.

Predsednik skupščine občine je predlagal zboroma, da se 5. točka dnevnega reda:

PREDLOG ODLOKA O UGOTOVITVI SPLOŠNEGA INTERESA ZA IZGRADNJO II. FAZE VVZ POLJE-SLAPE IN O DOPUSTNOSTI RAZLASTITVE ZEMLJIŠČ V KORIST DRUŽBENE LASTNINE IN RAZLASTITVENEGA UPRAVIJENCA OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE

umakne iz dnevnega reda.

Po takem sklepu je predsednik skupščine občine predlagal delegatom zbora združenega dela in zbora krajevne skupnosti naslednji

dnevni red:

1. Izvolitev verifikacijske komisije in ugotovitev sklepčnosti
2. Potrditev zapisnikov:
 - 30. skupnega zasedanja družbenopolitičnega zbora in zbora krajevne skupnosti z dne 22. 2. 1977
 - 30. seje zbora združenega dela z dne 24. 2. 1977

3. Predlog odloka o začasnem financiranju proračuna občine Ljubljana Moste-Polje v I. polletju 1977
4. Predlog odloka o sestavi sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito
5. Predlog odloka o oblikovanju stanarin na območju ljubljanskih občin v letu 1977
6. Predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o sprejetju Generalnega urbanističnega plana razvoja mesta Ljubljane za potek mestne obvozne ceste Črnuče-Tomačevo, Šmartinska cesta-Dolgi most
7. Predlog odlokov o spremembah in dopolnitvah Generalnega urbanističnega plana za potek magistralnega plinovoda Kleče-Horjul
8. Poročilo o izvajanju 10-letnega programa izgradnje cest na območju mesta Ljubljane
9. Predlog družbenega dogovora o združevanju in uporabi sredstev viška vpisanega posojila za ceste na območju ljubljanskih občin s predlogom uporabe sredstev viška posojila
10. Predlog družbenega dogovora o izgradnji, urejanju in vzdrževanju Aleje spominov in tovarištva
11. Soglasje k zaključnemu računu sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov za leto 1976
12. Osnutek samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Ljubljana Moste-Polje
13. Potrditev statotov osnovnih šol:
 - Ketteja in Murna
 - Vide Pregarc
 - Karla Destovnika-Kajuha
14. Sklep o preimenovanju osnovne šole Ketteja in Murna
15. Informacija o revalorizaciji sredstev Regionalne zdravstvene skupnosti Ljubljana za leto 1976
16. Kadrovske zadeve
17. Delegatska vprašanja

Dnevni red je bil soglasno sprejet.

K 1

V verifikacijsko komisijo so delegati zbora združenega dela soglasno

izvolili:

1. Franca SVETINO, delegata iz XXI. konference delegacij

2. Aljošo ČEBRONA, delegata iz XI. konference delegacij
3. Antona VIRANTA, delegata iz II. konference delegacij

Po pregledu pooblastil za 31. sejo zboru združenega dela je verifikacijska komisija zboru združenega dela

ugotovila:

Zbor združenega dela ima 35 delegatskih mest in na seji je navzočih 25 delegatov.

Odsotnih je 10 delegatov in sicer:
delegat III, konference delegacij
delegat VI, konference delegacij
delegat IX, konference delegacij
delegat XI, konference delegacij
delegat XIV, konference delegacij
delegat XX, konference delegacij
delegat XXIII, konference delegacij
delegat XXIV, konference delegacij
dva delegata XXX, konference delegacij
Zbor združenega dela je sklepčen.

V verifikacijsko komisijo so delegati zboru krajevnih skupnosti soglasno

izvolili:

1. Karla MLAKARJA, delegata krajevnih skupnosti Besnica
2. Antona BABNIKA, delegata krajevnih skupnosti Bizovik
3. Staneta JANČARJA, delegata krajevnih skupnosti Hrušica-Fužine

Po pregledu pooblastil za 31. sejo zboru krajevnih skupnosti je verifikacijska komisija zboru krajevnih skupnosti

ugotovila:

Zbor krajevnih skupnosti ima 25 delegatskih mest in na seji je navzočih 21 delegatov.

Odsotni so 4 delegati in sicer:
delegat krajevnih skupnosti Klopce
delegat krajevnih skupnosti Lipoglav
delegat krajevnih skupnosti Šmartno
en delegat krajevnih skupnosti Vevče
Seja zboru krajevnih skupnosti je sklepčna.

K 2

Delegati zboru krajevnih skupnosti so obravnavali zapisnik 30. skupnega zasedanja družbenopolitičnega zboru in zboru krajevnih skupnosti z dne 22. 2. 1977 in soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor krajevnih skupnosti nima pripomb na zapisnik 30. skupnega zasedanja družbenopolitičnega zboru in zboru krajevnih skupnosti z dne 22. 2. 1977.

Delegati zboru združenega dela so obravnavali zapisnik 30. seje zboru združenega dela z dne 24. 2. 1977 in soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela nima pripomb na zapisnik 30. seje zboru združenega dela z dne 24. 2. 1977.

K 3

Uvodno je predlog odloka o začasnem financiranju proračuna občine Ljubljana Moste-Polje v I. polletju 1977 obrazložil predsednik skupščine občine Marjan Moškrič.

Razprave ni bilo.

Delegati zboru združenega dela so z enim vzdržanim glasom in delegati zboru krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje sprejemata odlok o začasnem financiranju proračuna občine Ljubljana Moste-Polje v I. polletju 1977 v predloženem besedilu.

K 4

Uvodno je predlog odloka o sestavi sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito obrazložil predsednik skupščine občine Marjan Moškrič.

Razprave ni bilo.

Delegati zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje sprejemata odlok o sestavi sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito v predloženem besedilu in z naslednjo

dopolnitvijo:

V drugem odstavku se doda, da so člani sveta po položaju še:

član izvršnega sveta občinske skupščine odgovoren za področje družbene samozaščite, varnost in notranjih zadev, komandir postaje milice in pooblaščen delavec službe državne varnosti.

K 5

Uvodno je predlog odloka o oblikovanju stanarin na območju ljubljanskih občin v letu 1977 obrazložil Girandon Alojz, predsednik izvršnega odbora občinske samoupravne stanovanjske skupnosti.

V razpravi so sodelovali:

Gorečan Inka, delegat krajevnih skupnosti Moste, Girandon Alojz, predsednik IO občinske samoupravne stanovanjske skupnosti

Delegati zboru združenega dela so z dvema vzdržanima glasovoma in delegati zboru krajevnih skupnosti so s štirimi glasovi proti, sprejeli naslednji

SKLEP

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje se strinjata s predlogom odloka o oblikovanju stanarin na območju ljubljanskih občin v letu 1977 v predloženem besedilu in z naslednjo

pripombo:

Predhodno bi morali o tem odloku razpravljali delegati v zboru uporabnikov in v zboru izvajalcev skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti in šele nato bi naj bil predložen v obravnavo tudi zborom skupščine občine.

K 6

Uvodno je predlog odloka o spremembi in dopolnitvah odloka o sprejetju generalnega urbanističnega plana razvoja mesta Ljubljane za potek mestne obvozne ceste Črnuče-Tomačevo, Šmartinska cesta-Dolgi most obrazložil Vrhovec ing. Marjan, predstavnik LUŽ Ljubljana.

Razprave ni bilo.

Delegati zboru združenega dela so soglasno in delegati zboru krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje se strinjata s predlogom odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o sprejetju Generalnega urbanističnega plana razvoja mesta Ljubljane za potek mestne obvozne ceste Črnuče-Tomačevo, Šmartinska cesta-Dolgi most v predloženem besedilu in na njegovo vsebino nimata pripomb.

K 7

Uvodno je predlog odlokov o spremembah in dopolnitvah Generalnega urbanističnega plana za potek magistralnega plinovoda Kleče-Horjul obrazložil Tomšič ing. Matija, predstavnik Plinarne Ljubljane.

V razpravi sta sodelovala:

Moškrič Marjan, predsednik skupščine občine, Tomšič ing. Matija, predstavnik Plinarne.

Delegati zboru združenega dela so soglasno in delegati zboru krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje se strinjata s predlogom odlokov o spremembah in dopolnitvah Generalnega urbanističnega plana za potek magistralnega plinovoda Kleče-Horjul v predloženih besedilih in na njihovo vsebino nimata pripomb.

K 8

Uvodno je poročilo o izvajanju 10-letnega programa izgradnje cest na območju mesta Ljubljane obrazložil Korošec ing. Drago, predstavnik SIS za izgradnjo cest Ljubljana.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje nimata pripomb na poročilo o izvajanju 10-letnega programa izgradnje cest na območju mesta Ljubljane.

K 9

Uvodno je predlog družbenega dogovora o združevanju in uporabi sredstev viška vpisanega posojila za ceste na območju ljubljanskih občin s predlogom uporabe sredstev viška posojila obrazložil predsednik izvršnega sveta skupščine občine Jože Kavčič.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela so soglasno in delegati zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Občina Ljubljana Moste-Polje pristopa k družbenemu dogovoru o združevanju in uporabi sredstev viška vpisanega posojila za ceste na območju ljubljanskih občin.

K 10

Uvodno je predlog družbenega dogovora o izgradnji, urejanju in vzdrževanju Aleje spominov in tovarštva obrazložil Lah Janez, predstavnik odbora za izgradnjo AST pri Mestni konferenci SZDL Ljubljana.

V razpravi so sodelovali:

Gorečan Inka, delegat krajevnih skupnosti Moste
Lah Janez, predstavnik odbora za izgradnjo AST
dr. Albert Stepanek Mercedes, delegat krajevnih skupnosti Kodeljevo

Delegati zbora združenega dela so soglasno in delegati zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

1. Občina Ljubljana Moste-Polje pristopa k družbenemu dogovoru o izgradnji, urejanju in vzdrževanju Aleje spominov in tovarštva.
2. Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje predlagata, da se naziv „Aleja“ spremeni v bolj ustrezen domač naziv (pot ali drevored).
3. Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti pooblaščata, da podpiše družbeni dogovor o izgradnji, urejanju in vzdrževanju Aleje spominov in tovarštva, predsednik skupščine občine Marjan Moškrič.

K 11

Uvodno je predlog soglasja k zaključnemu računu sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov za leto 1976 obrazložil Udovič Ciril, član izvršnega sveta skupščine občine.

V razpravi so sodelovali:

dr. Albert Stepanek Mercedes, delegat krajevnih skupnosti Kodeljevo, Udovič Ciril, član izvršnega sveta skupščine občine, Jakič Slavko, delegat I. konference delegacij, Gorečan Inka, delegat krajevnih skupnosti Moste, Moškrič Marjan, predsednik skupščine občine.

Delegati zbora združenega dela in delegati zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje dajeta soglasje k zaključnemu računu sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov za leto 1976.

K 12

Uvodno je osnutek samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Ljubljana Moste-Polje obrazložil Skubic Anton, predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela so soglasno in delegati zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

1. Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje sta obravnavala osnutek samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Ljubljana Moste-Polje kot predlog.
2. Občina Ljubljana Moste-Polje pristopa k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Ljubljana Moste-Polje.
3. Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje pooblaščata za podpisnika samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Ljubljana Moste-Polje predsednika skupščine občine Marjana Moškriča.

K 13

Uvodno je predloge o potrditvi statutov osnovnih šol:

– Karla Destovnika Kajuha

– Ketteja in Murna

– Vide Pregarc

obrazložil Udovič Ciril, član izvršnega sveta skupščine občine.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje potrjuje statute:

- osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha, Ljubljana, Veljka Vlahoviča 42 z dne 16. novembra 1976 v predloženem besedilu,
 - osnovne šole Ketteja in Murna, Ljubljana, Koširjeva ulica 2 z dne 25. 8. 1975 v predloženem besedilu,
 - osnovne šole Vide Pregarc, Ljubljana, Bazoviška ulica 1 z dne 21. 1. 1976 v predloženem besedilu
- vse s tem, da navedene šole uskladijo svoje statute do 30. oktobra 1977 z določili zakona o združenem delu in jih predložijo skupščini občine v potrditev do konca leta 1977.

K 14

Uvodno je predlog sklepa o preimenovanju osnovne šole Ketteja in Murna obrazložil predsednik skupščine občine Marjan Moškrič.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Moste-Polje so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Centralna osnovna šola Ketteja in Murna Ljubljana, Koširjeva ulica 2 se preimenuje v samostojno osnovno šolo Ketteja in Murna s tem, da se podružnična šola Hrušica izbrše iz registra organizacij združenega dela kot njena enota.

K 15

Uvodno je informacijo o revalorizaciji sredstev regionalne zdravstvene skupnosti Ljubljana za leto 1976 obrazložil Udovič Ciril, član izvršnega sveta skupščine občine.

V razpravi sta sodelovala:
Moškrič Marjan, predsednik skupščine občine Udovič Ciril, član izvršnega sveta skupščine občine
Delegati zbora združenega dela so z enim vzdržanim glasom sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela skupščine občine Ljubljana Moste-Polje, se strinja s predlagano valorizacijo sredstev za zdravstveno skupnost v višini 6,4 % pod pogojem, da se to povečanje ne šteje v osnovo za leto 1977.

K 16

Uvodne obrazložitve predloga sklepa o delegiranju delegata v zbor udeležencev družbenega dogovora o oblikovanju in delovanju za pospeševanje kmetijstva občine Ljubljana Moste-Polje ni bilo.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

V zbor udeležencev družbenega dogovora o oblikovanju in delovanju skupnosti za pospeševanje kmetijstva občine Ljubljana Moste-Polje skupščine občine Ljubljana Moste-Polje

imenuje:

za delegata ŠKERL Franca, svetovalca za kmetijstvo v oddelku za gospodarstvo skupščine občine.

Uvodne obrazložitve predloga sklepa o izvolitvi komisije za oprostitev plačila samopriskevka o financiranju gradnje objektov družbenega standarda ni bilo.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

V komisijo za oprostitev plačila samopriskevka o financiranju gradnje objektov družbenega standarda so delegati zbora združenega dela in delegati zbora krajevnih skupnosti

izvolili:

Za predsednika: 1. TRTNIK Meri iz Ljubljane-Polja, Vevče 36
Za člane: 2. MOŽINA Alojz, Gaberje 16, 3. TEKALEC Francka, Križevska vas 1, 4. DEBELJAK Ivanka, Ob Ljubljani 82, 5. NOVLJAN Marija, Mali Lipoglav, 6. ROVANŠEK Marija, Pokopaliska 26, 7. ČEŠNOVAR Jožica, Ob Kvedrovi, blok S/IX, 8. BOLTA Ivan, Obrije 27, 9. TURK Janez, Vlahovičeva 8, 10. CVETKO Edvard, Hladilniška 91 11. KLEŠNIK Roman, Pot na Hraše 9, 12. SKUBIC Jože, Sostrška 6,

Uvodne obrazložitve predloga sklepa za delegiranje delegata v izvršni odbor skupnosti za izvedbo samopriskevka ni bilo.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Za delegata v izvršni odbor skupnosti za izvedbo II. samopriskevka zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti

imenujeta

JANČAR Janeza, Dobrunje, Sostrška 14

Uvodne obrazložitve predloga sklepa za delegiranje delegatov v skupščino skupnosti za izvedbo samopriskevka II ni bilo.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Za delegata v skupščino skupnosti za izvedbo samopriskevka II v Ljubljani zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti

imenujeta:

1. GOREČAN Inko iz Ljubljane, Bratov Rozmanov 12
2. POTOČNIK Nikota iz Ljubljane-Polja, Vevče 40

Uvodne obrazložitve predloga sklepa o razrešitvi in imenovanju članov komisije za odlikovanja skupščine občine ni bilo.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

1. Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti v komisiji za odlikovanja skupščine občine Ljubljana Moste-Polje razrešujeta dolžnosti

1. BAMBIČ Cirilo
2. PRIJATELJ Jožeta
3. JERAS Leopolda

2. Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti v komisiji za odlikovanja skupščine občine Ljubljana Moste-Polje

imenujeta:

1. KOKELJ Tončko, Ljubljana-Polja, Trbeže 6
2. KOMAC Slavkoto, Ljubljana-Polja, Zaloška 222
3. ČERNE Staneta, Ljubljana-Polja, Zgornji Kašelj 100

Uvodne obrazložitve predloga sklepa o imenovanju ravnatelja osnovne šole Karl Destovnik-Kajuh ni bilo.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti

imenujeta

KRASNIK Pavla iz Ljubljane, Hranilniška 12, za ravnatelja osnovne šole Karl Destovnik-Kajuh.

Štiriletna mandatna doba, za katero je imenovan, prične teči dnem tega imenovanja.

Uvodne obrazložitve predloga sklepa o imenovanju ravnatelja Glasbene šole Ljubljana Moste-Polje ni bilo.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so soglasno sprejeli naslednji

SKLEP:

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti

imenujeta

TRILER Janeza iz Ljubljane, Dermotova 7, ponovno za ravnatelja Glasbene šole Ljubljana Moste-Polje.

Štiriletna mandatna doba, za katero je ponovno imenovan, prične teči z dnem tega imenovanja.

Uvodne obrazložitve predloga sklepa o imenovanju namestnika družbenega pravobranilca samoupravljanja ni bilo.

Razprave ni bilo.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so sprejeli naslednji

SKLEP:

1. Za namestnika družbenega pravobranilca samoupravljanja imenuje GORUP Aleksandra iz Ljubljane.
2. Namestnik družbenega pravobranilca samoupravljanja se na podlagi dogovora med občinami imenuje za območje občin: Grosuplje, Litija, Ljubljana-Center, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana-Siška in Ljubljana Vič-Rudnik.

Delegatska vprašanja so postavili:
 delegat XVII. konference delegacij
 delegacija krajevne skupnosti Stepanjsko naselje
 delegacija krajevne skupnosti Nove Jarše
 delegat II. konference delegacij
 delegat I. konference delegacij
 delegacija krajevne skupnosti Moste

Ker je bil dnevni red izčrpan in se nihče ni prijavil k besedi, je predsednik skupščine občine zaključil ob 19,30 skupno zasedanje zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti.

SEKRETAR
 SKUPŠČINE OBČINE
 Zvone TUŠAK

PREDSEDNIK
 SKUPŠČINE OBČINE
 Marjan MOŠKRIČ

PREDSEDNIK
 ZBORA ZDRUŽENEGA DELA
 Ljubo ZABUKOVEC

PREDSEDNIK
 ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI
 Slavka JERMAN

BELEŽKE

BELEŽKE

BELEŽKE